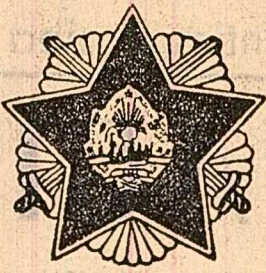

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

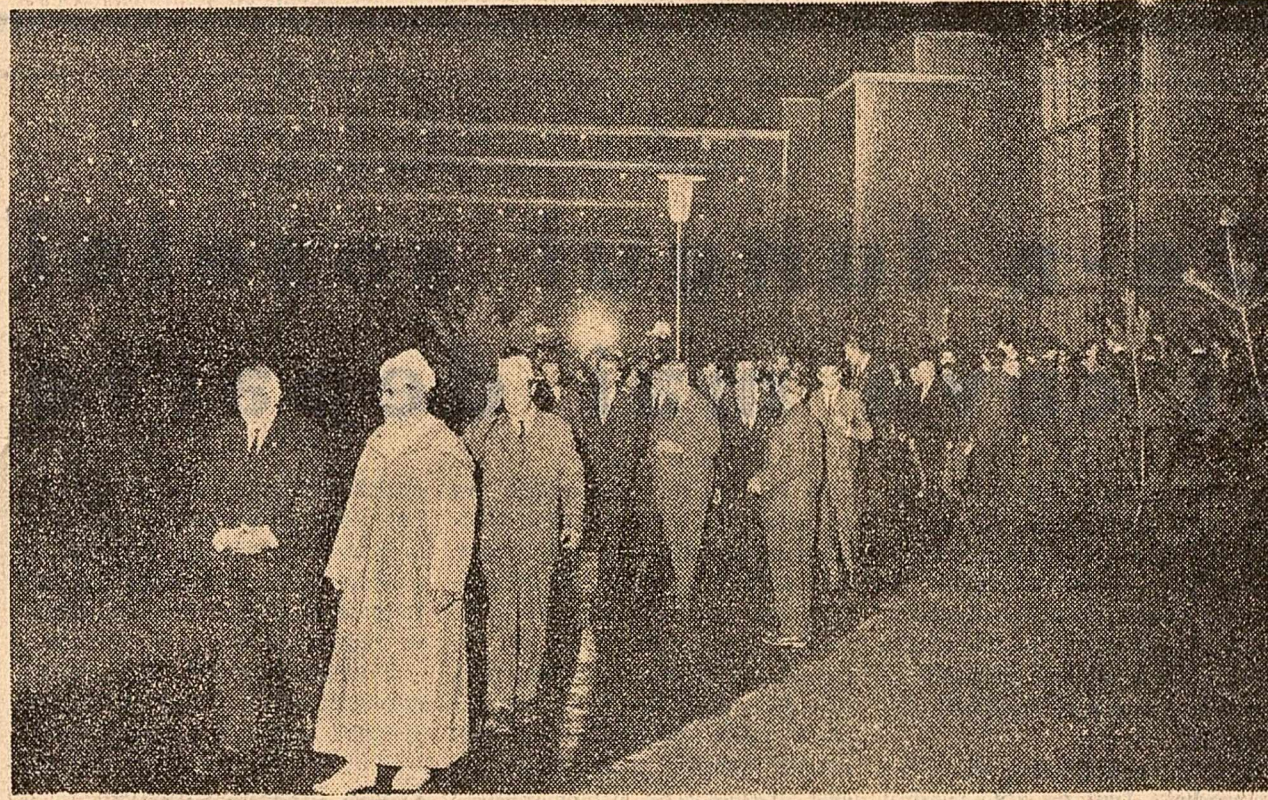
PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Anul XXXIV Nr. 6412 | Simbătă 17 octombrie 1964 | 6 PAGINI — 30 BANI

În interiorul ziarului

- Radu Apostol: Viața de partid — De-a lungul șoselei și ceva mai departe (pag. 2-a).
- Ștefan Iureș: Surprizele frumosului (pag. 3-a).
- Povestește Chaplin (pag. 3-a).
- În lumea științei și tehnicii (pag. 4-a).
- Jocurile olimpice (pag. 5-a).
- Liviu Rodescu: Corespondență din Londra — Victoriele laboriste în alegeri (pag. 6-a).

Asară, oaspeții din țară și de peste hotare care participă la festivitățile Centenarului Universității bucareștene au vizitat complexul de cămine studențesc din cartierul Grozăvești

Foto: M. Andreescu

CONSTRUCȚIILE ZOOEHNICE ÎN GOSPODĂRIILE COLECTIVE

În aceste zile, în agricultură sînt multe lucrări de făcut: recoltatul culturilor tîrziu, semănatul grîului și al celorlalte culturi de toamnă etc. Toate necesită o mare concentrare de forțe. Dar în această perioadă trebuie terminate și pregătirile în vederea iernării animalelor în cele mai bune condiții. Pentru obținerea de producții sporite de lapte și în timpul iernii, pentru creșterea în greutate a animalelor puse la îngrășat și prevenirea pierderilor mai ales la tineretul porcin și taurin, este nevoie să se asigure din timp, pe lângă cantitățile și sorturile corespunzătoare de furaje și adăposturile necesare.

Ca urmare a măsurilor luate, în multe gospodării colective construcțiile zootehnice au fost terminate sau se află într-un stadiu înaintat de execuție. În raioanele Timișoara, Arad, Sînnicolau Mare, regiunea Banat, organele de partid și consiliile agricole s-au îngrijit din vreme de amplasarea noilor construcții, i-au sprijinit pe colectivități să-și organizeze bine munca, să rezolve operativ o serie de probleme legate de aprovizionarea cu materiale. În gospodăriile colective din aceste raioane au fost constituite echipe de colectivități care au lucrat în tot timpul anului la noile construcții zootehnice. În perioadele cînd lucrările în cîmp au fost mai puține și au început să se termine construcțiile și colectivități din celelalte regiuni. Nu întîmplător în aceste raioane lucrările de construcții sînt avansate. La G.A.C. Curtici au și fost date în folosință un grajd pentru 100 de vaci și o îngrășătorie pentru 400 de porci.

Și în alte regiuni și raioane inițiativa și spiritul gospodăresc și-au spus cuvîntul în ce privește terminarea la timp a adăposturilor pentru animale. Membrii gospodăriilor colective din Recea, raionul Costești, s-au ocupat din vreme de aprovizionarea cu materiale de construcții, folosind din plin și resursele locale. Încă de anul trecut s-a confecționat în cadrul gospodăriei un mare număr de cărămizi. Colectivității au transportat din timp și balastul necesar. Așa se explică faptul că în interval de 3-4 luni s-au putut da în folosință, înainte de termen, toate construcțiile: două grajduri a câte 100 de vaci și un complex pentru 800 de porci. La gospodăriile colective Petricani și Știubeni, raionul Săveni, Bucecea, Cocoreni, raionul Botoșani, Bivolari, raionul Iași, Corni, raionul Huși, s-au construit grajduri bune, folosindu-se în mare măsură materiale din resurse locale, ceea ce a făcut ca prețul de cost al construcțiilor să se iefinească mult.

Cu toate că nu a mai rămas mult timp pînă la venirea iernii, sînt

gospodării colective în care ritmul executării construcțiilor zootehnice este nesatisfăcător. Din cauză că s-a amînat lucrul de pe o zi pe alta, în aceste gospodării nu sînt terminate decît o parte din construcțiile necesare. Așa stau lucrurile în unele gospodării colective din regiunea București. Problema asigurării adăposturilor pentru animale nu s-a bucurat în toate raioanele de atenția cuvenită din partea organelor de partid și a consiliilor agricole. În regiunea Oltenia s-au început lucrările la toate cele 230 de grajduri planificate. Dar pînă acum numai 96 de obiective sînt terminate, 100 fiind abia începute. Sînt rămase în urmă cu construcțiile și unele unități agricole din regiunile Iași, Argeș, Cluj, Mureș-Autonomă Maghiară.

În unele locuri, construcțiile sînt întîrziate din cauza slabei organizări a muncii. Consiliile de conducere din gospodăriile colective nu au repartizat suficient oameni în echipele de constructori. În alte părți, organele locale, care au sarcina să asigure aprovizionarea unităților, nu au luat măsurile cuvenite ca materialele necesare să ajungă rapid la îndemîna constructorilor.

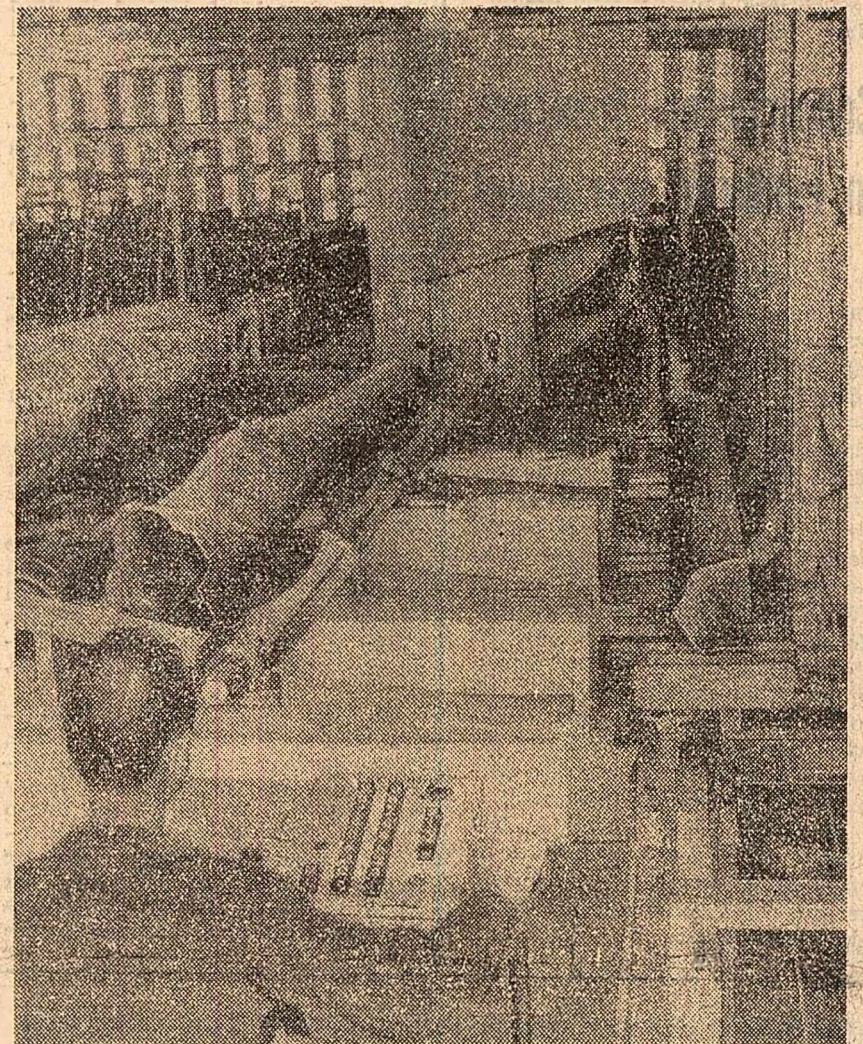
Ținînd seama că timpul rece se apropie, este necesar ca organele de partid și de stat, consiliile agricole să îndrume concret și operativ gospodăriile colective să-și organizeze în așa fel munca încît, paralel cu recoltatul culturilor tîrziu, eliberarea terenurilor și executarea semănatului, să grăbească ritmul lucrărilor la construcțiile zootehnice. Este necesar ca forțele să fie concentrate în primul rînd spre terminarea la timp a obiectivelor începute.

Conducerea unităților agricole socialiste nu trebuie să piardă din vedere ca, în același timp, adăposturile existente să fie pregătite, în vederea iernării animalelor. În această perioadă este necesar să se termine repararea, vîruierea și dezinfectarea construcțiilor zootehnice mai vechi, să se facă amenajări pentru aprovizionarea cu apă etc. Organele locale de partid și de stat, consiliile agricole sînt chemate să ia neîntîrziat măsuri concrete și eficiente, care să ducă la intensificarea lucrărilor și darea la timp în folosință a construcțiilor planificate, astfel ca să se asigure adăposturi corespunzătoare pentru întregul efectiv de animale.

Combinatul de industrializare a lemnului din Pitești A intrat în producție fabrica de cherestea foioase

La Combinatul de industrializare a lemnului din Pitești a intrat în producție fabrica etalon de cherestea foioasă, prima de acest fel din țară. Noua unitate are o capacitate de producție anuală de 76.000 mc bușteni de fag, ea valorificînd o bună parte din masa lemnoasă exploataată de întreprinderile forestiere din regiunea Argeș. Proiectul ei a fost elaborat de specialiștii Institutului de studii și proiectări forestiere a Ministerului Economiei Forestiere, construcția a fost ex-

cutată de Trulul nr. 1 construcții-București, iar montarea utilajelor de Trulul nr. 21 instalații-București. Noua unitate industrială este înzestrată cu utilaje dintre cele mai moderne. Cu excepția controlului calitativ, întreaga activitate de producție desfășurată de-a lungul celor 4 linii tehnologice se execută mecanizat și semiautomatizat. Muncitorii care deservește noua fabrică au fost specializați la Combinatul de industrializare a lemnului din Tg. Jiu.

De la unul din pupitrele de comandă din noua fabrică se dirijează procesul de prelucrare a buștenilor

La fabrica de sticlărie din Turda

O nouă secție de oxigen

La fabrica de sticlărie din Turda a intrat recent în funcțiune o secție de oxigen cu o capacitate de 63 mc oxigen pe oră. Aceasta este utilită cu instalații și aparate de înalt nivel tehnic. Oxigenul produs aici asigură necesarul pentru întreaga producție a fabricii.

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL GH. GHEORGHIEU-DEJ

A AMBASADORULUI UNIUNII SOVIETICE

Vineri, 18 octombrie, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîniei, a primit pe tovarășul I. K. Jegalîn, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Romînia, și a avut cu el o convorbire caldă, prietenească, în

După zece ani, vechii colegi care au urcat umăr lângă umăr treptele anilor de studii și au împărțit între ei emoția, parcă niciodată biruită, a examenelor, precum și visele legate de profesiunea aleasă, se reîntînesc. Această reîntînire, amestec de evocări studențești nostalgice și de măsurare a drumului parcurs de-a lungul unui prim deceniu de muncă, e o integrată a tradiției universitare. Vesnicul „gaudeamus igitur” improvizat în zonele amintirilor, juvenil ecou al generației de orice vîrstă. Tradiționala reîntînire omagiază, prin însăși rațiunea ei de a fi, făcînd lumină purtătoare din mîină în mîină sub prestigiosul acoperămint al Universității.

De astă dată, nu una singură, ci un șir întreg de promoții sînt reunite sub semnul înalt sărbătoresc al Centenarului Universității bucareștene. E, dacă se poate spune așa, o reîntînire ridicată la puterea a zece și ale cărei semnificații, depășind cu mult orizontul de interes al unei promoții, conferă momentului aurorele de eveniment în viața culturală și științifică a poporului român. Deosebita însemnătate ce i se acordă Centenarului subliniază încă o dată grija pe care partidul și statul le arată învățămîntului superior.

DOUĂ VÎRSTE ÎNTR-UNA SINGURĂ

cinstea de care se bucură. În patria socialistă, tradițiile înaintate ale culturii și științei românești. Sînt realități care dau strălucire manifestărilor din aceste festive zile universitare.

Participînd la manifestări, și se împleapă și prestigiosă a celor mai mari universități a țării, precum și tinerețea ei înfloritoare, optimistă, robustă: vîrstă a unei spiritualități viguroase — propriu zis nu vîrstă, ci climat. Recent fixată pe zidul cenușiu, patinat de vreme, îndrăgii de generațiile studioase, o placă comemorativă consemnează împlinirea a 100 de ani de la înființarea Universității din București și a 270 de la înființarea Academiei domnești — primul aşezămînt de învățămînt superior din Capitală. Se opresc în fața ei, măsuind glorioasa traieorie, oameni din lungul șir de promoții, de la venerabilul academician, a cărui întregă viață și operă sînt întinse legate de „Alma Mater”, pînă la cel mai tânăr învățăcel, pîrtas la cursurile și seminariile anului 1964.

Sînt fiii de alte vîrste ai aceleiași generoase lumii, pururi întîlniți prin grija patriotică a neuitătorilor savanți și dascăli care au prelat și au predat, din mîină în mîină, făcînd. Memoria lor, evocată cu atîta căldură în aceste zile, face parca vie prezenta festivităților Centenarului a celor mai înalte personalități din istoria Universității.

„Gaudeamus igitur”, imn al bucuriei universitare, n-a răsunat niciodată atît de adînc ca în ultimele două decenii, epocă scîrbă dar de avînt fără precedent al învățămîntului superior din țara noastră. Pe măsura cerințelor crescînde de specialiații cu o înaltă pregătire, avînd o concepție înaintată despre viață, necesari întregului șantier al construcției socialiste, învățămîntul s-a reprofilat și s-a îmbogățit. De la 4 centre universitare cu 16 instituții de învățămînt superior, înmănușind 33 de facultăți, în 1938, s-a ajuns astăzi la 15 centre universitare, 47 de instituții de învățămînt superior cu 178 de facultăți. De cinci ori de aproape e mai mare acum, față de anul citat, numărul studenților.

Dintre ei, peste 13.000 aparțin Universității bucareștene, unde, cele 12 facultăți le oferă, la nivelul impus de dezvoltarea științelor con-

temporane, 56 de domenii de specializare. Pregătirea lor este încredințată celor peste 1.200 de cadre didactice, dintre care 44 sînt membri și membri corespondenți ai Academiei, iar vreo 80 poartă titlul de Laureat al Premiului de Stat. Această scurtă „hișă biografică”, desprîndă din bogăția de cifre și fapte frecvent citite în ultimele zile, dă măsura vîrstei de astăzi a celei mai importante universități românești.

Îndrătul lor se schițează profilul viguros, optimist, al tineretii universitare. Evocînd această generație care trăiește și învață sub semnul certitudinilor, al ocrotirii părintești, al împlînirilor, profesorii vîrstnici — cu prilejul manifestărilor Centenarului, în articole de gazetă — n-au putut să nu-și amintească de hăitșul mizeriilor materiale și morale ce se ridicau în fața fiilor de oameni ai nuncii anaghiți, la vremea lor, pe drumul doborîndii diplomei universitare. Era o vreme cînd anunturi puse la poartile facultății atrăgeau sumpbu atenția că statul nu contractează nici o obligație de a le oferi posturi după lucrarea diplomei... Abia 2,5 la sută dintre studenții anului 1938 căruțau burse; astăzi — 60 la sută. Condiția de student trebuia căuțată, adesea, la periferia existenței. Simbol al cadrului material de viață al studenților care nu mai cunoșteau fărîmătoare enervărilor între studiu și procurarea pîinii zilnice, se înalță științele moderne, ale arupului de confortabile cămine acatîntînd orășelul universitar de la Grozăvești.

Acești generații sînt necunoscute chinurile drame ale neadaptării, ale discrepanței dintre generoasele raie umaniste împresăitate în amfiteatre și biblioteci și întunecimea unei orfîndiri ostile ideii de progres. Tineretea universitară de astăzi este o parte din liniștea țării, iar idealurile ei poartă caldă bălăre a inimii întregului popor, care înalță prețuindul noi și cutezătoare șehole. Pe aceste șehole își găsesc acum locul, așteptate rînd pe rînd, generațiile studioase. Vivat, crescat, floreat!

Sînti pare tulburător faptul că Universitatea bucareșteană are, deopotrivă, alt vîrstă decretului semnat la 4/16 iulie 1864 de către Al. I. Cuza, cît și vîrstă abia proiectatelor șehole.

Victor VINTU

Sesiune tehnico-științifică

Vineri dimineață au început lucrările sesiunii tehnico-științifice cu tema „Calitatea produselor — preocupare permanentă”, organizată de grupul de uzine de aparatiză electrotehnice și instalații de automatizare din Capitală. În referatele și comunicările prezentate au fost scoase în evidență realizările obținute în țara noastră în automatizarea unor agregate și procese tehnologice importante, pentru industriile metalurgică, construcții de mașini, extractivă, chimică, transporturi și

telecomunicații. S-au pus în discuție totodată o serie de propuneri ale specialiștilor din țara noastră pentru continua modernizare a aparatelor de mecanizare și automatizare produse de industria electrotehnice, în vederea extinderii acestor produse, deosebit de eficiente în creșterea producției, productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor. Lucrările sesiunii iau sfîrșit astăzi.

(Agerpres)

Acțiuni medico-sanitare

În ultimul trimestru al anului, în întreaga țară se desfășoară acțiunile de imunizare antidifterică și antitetanică. Au început vaccinarea antidifterică a copiilor în vîrstă de 3 pînă la 12 luni, precum și revaccinările populației între 8 și 18 ani. De asemenea, în trimestrul în curs va continua acțiunea de imunizare antitetanică a populației din mediul rural și a unor grupe de persoane din mediul urban. Eficiența imunizărilor antidifterice se va urmări pe teren

prin investigații serologice și teste cutanate. La institutele de cercetări, Institutul de infamicrobiologie — București, Institutul Dr. I. Cantacuzino, institutele de igienă și sănătate publică din Iași și Timișoara, precum și la laboratoarele de virusologie ale inspecțiilor de stat pentru igienă și protecția muncii regionale se vor efectua investigații de laborator în vederea depistării cazurilor de gripă și identificarea tipurilor de virus gripal.

RADIOGRAMĂ DE LA TRIMISUL NOSTRU

MIHAELA PENEȘ: 60,54 m
la aruncarea sulitei și...

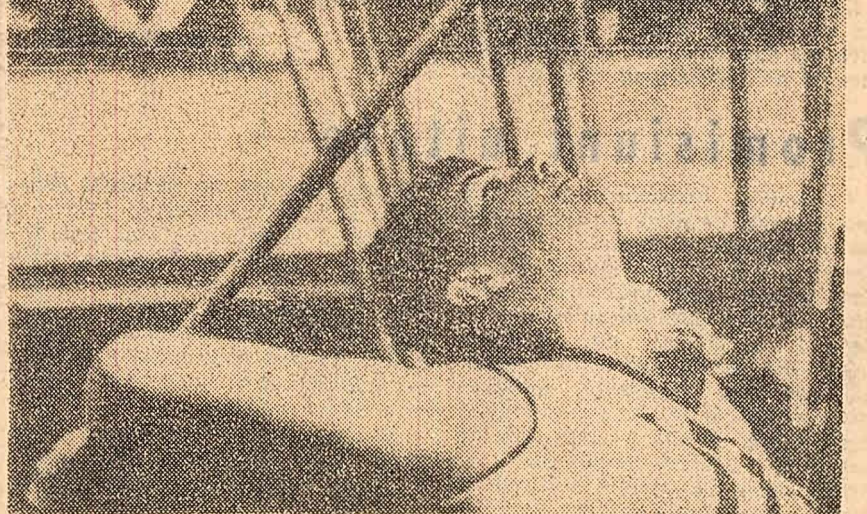
ÎNCĂ O MEDALIE DE AUR

După strălucita victorie a Iolande Baleș, care continuă să rețină atenția comentatorilor, iar că ziua a șasea a Jocurilor Olimpice a adus un nou succes românesc: Mihaela Peneș a răsturnat toate pronosticurile specialiștilor devenind campionă olimpică la aruncarea sulitei, cu o performanță care este echivalentă cu un nou record olimpic: 60,54 m. Cine ar fi crezut că adolescenta aceasta, puțin sfioasă și parcă impresionată de valoarea partenerelor de întrecere, în rîndurile cărora se aflau atîtea celebrități, își va învinge nu numai emoția firească dar și adversarele cele mai renumite?

A intrat în concurs a șaptea. A prins zdravăn în mîină sulita, și-a măsurat cu migală pașii, care mi s-au părut ușor tremurători, și apoi a pornit în viteză. O supremă încordare, corpul i s-a arcuri, și sulita și-a luat zborul, șuierînd prin aer. Virul ei metalic s-a împlîntat în pămînt mult dincolo de stegulețul care marca recordul olimpic. La început, cei din tribune nu-și închipuiau că o atletă despre care nu auzeiseră încă este capabilă de asemenea ispravă. Dar cînd cifrele luminoase au marcat rezultatul aruncării, palmele zecilor de mii de spectatori au pornit asurzitor concert care nu se mai sfîrșea. Au aruncat după aceea, rînd pe rînd, Ozolina, Gorșakova, Marta Rudas, Maria Diaconescu. Dar nici una dintre ele cu experiența altor mari confruntări internaționale, n-au mai putut să o ajungă pe Mihaela...

Atletismul nu se dezmințe. Toate probele de vineri au fost deosebit de disputate, remarcă specialia necesitănd întrecerile din seriile de la 5.000 m, finala de 100 m femei, finalul impetuos al neozelandezului Snell.

Ion MĂRGINEANU
(Amănunte despre întrecerile olimpice de ieri în pag. a V-a).

Aruncarea care i-a adus Mihaela Peneș titlul de campionă olimpică

Telefoto: Agerpres

TELEGRAMĂ

Tovarășului LEONID ILICI BREJNEV

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Tovarășului ALEXEI NICOLAEVICI KOSIGHIN
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Stimați tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri al R. P. Romîniei și al nostru personal, vă transmitem felicitări cordiale cu prilejul alegerii tov. Brejnev ca prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a numirii tov. Kosighin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Vă dorim multă sănătate și succes deplin în realizarea sarcinilor înaltă răspundere ce v-au fost încredințate. Urăm poporului sovietic să obțină noi și mărețe realizări în opera de construire a comunismului. Ne exprimăm convingerea că relațiile de prietenie frățească dintre partidele și popoarele noastre se vor dezvolta continuu în interesul ambelor noastre țări, a unității țărilor socialiste și a partidelor comuniste și muncitorești, a cauzei socialismului și păcii în lume.

GHEORGHE GHEORGHIEU-DEJ
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român,
Președintele Consiliului de Stat al R. P. Romînie

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romînie

SURPRIZELE FRUMOSULUI

Prin 1952, dacă îmi aduc bine aminte, venisem la Brașov să scriu despre un strungar vestit pe vremea aceea și, după ce l-am cunoscut la uzină, omul m-a pofțit să-l văd și acasă, între ai săi. Locuia într-unul din blocurile muncitorești abia date în folosință în cartierul „Steagul roșu”; deasupra celorlalte etaje, acoperișul jughiat, anume alcătuit pentru scurgerea rapidă a ploii, îndulcea intruciva linia severă, cam rigidă a construcției, încadrând-o astfel în peisaj. Dar pe atunci, așa aproape că m-avea importanță; totul era că niște muncitori se mutaseră în case noi; deficiențele de ordin estetic, ba și minusurile în confort, nu reușeau să tulbure întru nimic această satisfacție majoră, singura esențială la ora aceea. Fapt este că strungarul meu se mutase în noua șilă de unde și primele felicitări cu un aer de fericire indescribibilă.

Dar acum, în 1964, în ansamblul cartierului „Steagul roșu”, desfășurat larg de o parte și de alta a șoselei care duce spre București, cartierul la care mă refeream mai sus nu mai reprezintă decât o prezență minoritară în complexul construcțiilor de cu totul alt tip, corespunzând altui nivel de exigențe. Pășești pe artelele unui cartier cu aspect modern, echilibrat după legile armoniei contemporane, unde spațiile verzi despart și îmbină todată, asimetric dar logic, blocuri de câte 40 și 60 de apartamente. Ca și „vechile” construcții, și acestea tot alte patru etaje. Acum, ca și atunci, oamenii muncii primesc cheia apartamentului cu un zîmbet de intensă satisfacție. Dar casele au alt echilibru de volume, mai suplu, alt colorit exterior, așa zice mai personal. Cu un deceniu în urmă vedeam contrastul între cociobă și bloc. Observ azi contrastul între bloc și bloc... Într-un cuvânt, e viziunea altei etape.

Iată prima impresie. Trebuie să înțeleg însă mai adânc în dispozitivul „antierului de locuințe 501, al Turnului 5, să cunoașterii alt de efectul unei uman și material în desfășurarea unei construcții, ca să realizezi diferența.

Căci astăzi nu numai că se construiește în alt ritm decât înainte și cu alte procedee tehnice și, foarte adesea, cu materiale total diferite de cele „clasice”; dar constructorii s-au schimbat ei înșiși, nu totdeauna și neapărat ca persoane fizice (desi procentul celor liniși și foarte triști este de 70-75 la sută), dar în orice caz cu idei dirijate în muncă. „Dacă nu lucrezi în așa fel încât cel care vine după tine să fie nevoit să strige „bravo”, mai bine lasă-te de meserie” (Balogh Zoltan, șeful unei brigăzi de zugrăvi).

Dar dacă se cuvine să lauzi, nu te ști: laudă!

Ziduri se leagă oameni se unesc

Din fabrica de prefabricate, de unde sosește, panourile devin pereți de ogă. Fierarii, cei care leagă trunchiul un zid de altul, sint oameni interesanți, cărora aparține procedeele noi de industrializare a construcțiilor de locuințe le-a pus numeroase probleme de rezolvat. Ei le fac față unui într-o mare familie, unde respectul datorat diferențelor de vîrstă este, să zic așa, contresemnăt de prestigiu datorat cunoașterii temeinice a meseriei.

Ion Oileanu a urmat recent un curs de ridicare calificării (specializarea), fiind așadar elevul șantierului pe care lucrează de 8 ani încoace; pe altă vreme Gheorghe Gurjiță a studiat prefabricatele și montarea lor la școala profesională de unde, ca atîția alții, a venit cu diploma în buzunar. Nu e locul să urmărim aici niște „vieți paralele”. Ar fi și cam greu: Gurjiță are 18 ani, Oileanu e fată cam de tot altă vreme. Ar mai fi și alte nepotriviri. Pe cînd băiatul și-a crolit drumul de a dreptul spre această meserie, viștinelul care în urmă o cale mai lungă: a lucrat mai întâi în ramura forestieră ca stivuitor-sortator; pe urmă a ajuns să lucreze în birouri, la contabilitate; și abia mai tîrziu, din '56, a început să lege fier cu fier — măruntălele cotrajelor pe șantierul de locuințe.

Dar uite că, peste deceniile de viață care-i despărte, peste varietatea detaliilor biografice, peste faptul că lucrează în două brigăzi diferite, există niște asemănări de structură omenească. Au, amîndoi, o seriozitate fundamentală, o autoexigență fără pauze, o sîmțuoasă tendință de repede prinse.

Gurjiță nici nu terminase școala profesională și se și gîndise cum să urmeze el seralul. Zis și făcut; acum e de 14 luni pe șantier și-i elev țara-nouă. Tovarășul Oileanu, chiar înainte de a urma cursul de specializare, cerceta biblioteca tehnică a șantierului, urmărea să înțeleagă mai aprofundat rostul fiecărei secțiuni de lucru și utilul în parte. Bătuțul de 18 ani, disciplinat și priceput, harnic și lute, e chemat să lucreze în locuri de producție dintre cele mai complicate — de pildă, vasele cuperci din beton de la viitorul complex comercial. Tovarășul său mai vîrstnic, reșimțind necesitatea încercării de toți fierarii pentru scule noi, adoptate panourilor, altele decât cele folosite la monolit, a hotărît că aceste scule, de vreme ce nu există, trebuie născocite. În consecință, cheia de fierar-betonist cu prinderea inversă (în formă de turcă), înfășurarea etajelor mari și proiectarea minia muncitorului, este modesta contribuție a lui Ion Oileanu la procesul îmbunătățirii muncii. A primit-o și Gurjiță, cu primul-o toți fierarii-muncitori.

Ce gîndesc „bătrîni” despre „boboci”? Gîndesc că dacă pe schema șantierului nu s-a rezervat loc și pentru zburdănișii, faptul se justifică prin muncă plină de răspundere a unor tineri de felul lui Gurjiță. Ce cred că cu fața abia trecută prin briele despre cel care barbă surdă și ochi observat, cu ochii atenți ai celor 18 ani, sub țepii ei de protecție, castană toluși nedetecți... Și apoi că munca de montare a prefabricatelor n-ar merge fără randamentul sub-

stanțial al unor oameni care s-au adaptat în mod inteligent și „din mers” cum e cazul lui Oileanu. Sîmț reciproc. Și sprijin reciproc. Nu este numai cazul fierarilor. Pe constructori, șantierul l-a învățat nu numai cum să îmbine inseparabil un panou de altul, beton lingă beton, de patru ori așa făcut să formeze o încăperere de locuit. l-a mai învățat și cum să se lege, la fel de inseparabil, un om de celălalt, de 46 de ori, așa făcut să alcătuiască o brigadă complexă. Fiindcă, să fim drepiți: la început fierarul crezuse că betonistul va trage mai mult profit de pe urma fierarilor, betonistul se uita și el cam pe sub sprincene la sudori: „Nu rămîna cumva eu în pagubă?”

S-au convins însă treptat că numai așa, acționînd unit, au mai mult spor. Și etajele cresc.

Altă meserie nu ca pe vremuri

Trebuie să-l arunci reflectorul și asupra altora, urmînd cum, la vîrste fîrîrte, procesul industrializării construcțiilor a determinat modificări în gîndire ori în deprinderi, forțarea înierii ori accelerarea unei mișcări.

Fierarul Eugen Groza.

— Eu m-am reinlînat cu învățătura după 24 de ani. Acum am 34. Cele patru clase zburaseră ca vîntul. După alți amar de vreme, poftim, mai puține matematică, apuc-o, bătrîne, cu amîndouă minile. Nu căs bătrîn, vorba vine, dar oricum, m-aș fi lăsat greu, greu. Dar ce te faci cu meseria? În viața mea n-am stat degeaba. Un an peste altul, las în urmă — stați să mă gîndesc — da, pe puțin 200 de blocuri. Ei și? Astăzi-s alți blocuri, cu tactică mai nouă, folosesc carcace deosebite de cele dinainte. Iar la socoteală, fără fracții n-o mai scoți la capăt. Adică mai larg așa: fără școală.

Deci am intrat la școala de calificare cu toate că, de, știam și eu cite ceva, nu? Mai erau și alții acolo cu zece de ani de practică. Nici o rușine. Ce, a prins culva rău? Vă interesează ce-a zis nevasta? Foarte bine, asta a zis, scolete-le l' Nevastă-mea a terminat stenodactilografia, ea știe ce e aceea școală. Acasă am condiții: stau într-un bloc ca ăsta, eu l-am făcut. Aici, pe șantier, ni s-a pus la dispoziție o sală nouă, cu tot ce trebuie. Am avut profesori unii și unii, ingineri, maiștri cu experiență. Sînt pretențioși, nu lasă să înghiți nici o pagină pe nemestecate. Bine fac l' M-am luptat mult cu matematica; citeodată nici nu mai suflam. Parcă și desenul tehnic... Dar cu sîrit toți să mă ajute. Și profesorii, și băieții mai aproape de vîrsta școlii, și nevastă-mea. Ce mai vorbă lungă. Am făcut față. Peste o lună termin. Avem în producție lucrări grele, cînd te uita la desen, te zburleşti. Le facem. Am în loc șeful de brigadă. Ori că-i el aici, ori că s-a eu, treaba merge. Se-nțelege, școală.

Și fierarul, stringîndu-și pe trup pufocica, pleacă grăbit la lucru fiindcă, deși afară plouă cu găleata, tovarășii lui, sub un sopron, pregătesc material de armătură. Nu vor să aibă timp morți.

Altul.

Ion Strimbu, zidar tencuitor, 21 de ani.

— Cînd am venit eu pe șantier? Exact pe opt a zecea șaisțrei. De ce? Cum de ce-am venit? Mi-am zis: ia să-mi creș și eu un viitor... Bătuțul, băieții de tot, cu faza zăndă și ochii albaștri de fatimă, vorbește așadar ca la carte. E greu să-ți stăpînești un zîmbet de simpatie cînd îl auzi.

— În meserie aveam trei ani de ucenicie. În comuna Șinca Veche. La un particular. (Și adaugă degajat, în treacăt, fără nici o intenție umoristică: țai-că-mi).

Mai sînt și alți zidari prin familie, unchi, veri, El, Șinca Veche, ce zădărie e și cite? Cîntînd în zăne, însă, vezi: Brașov, „Steagul roșu”, șantier frumos, metode extra. Interesant. Ia să ne facem lădă.

Uite-l aici. Din „opt a zecea șaisțrei”. Evidențiat lună de lună. Cum a venit, a dat examen de categorică la IV-a. Luat. S-a cerut la cursul de calificare cu durata de opt luni. Primit. Și să știți că „în producție am îndîc”.

— Cum adică, Strimbule?

— Adică, mă descurc, traduce el. Se dă în vînt după o vorbire „pe radical”. Există și păcate mai mari pe lume. O să-l treacă.

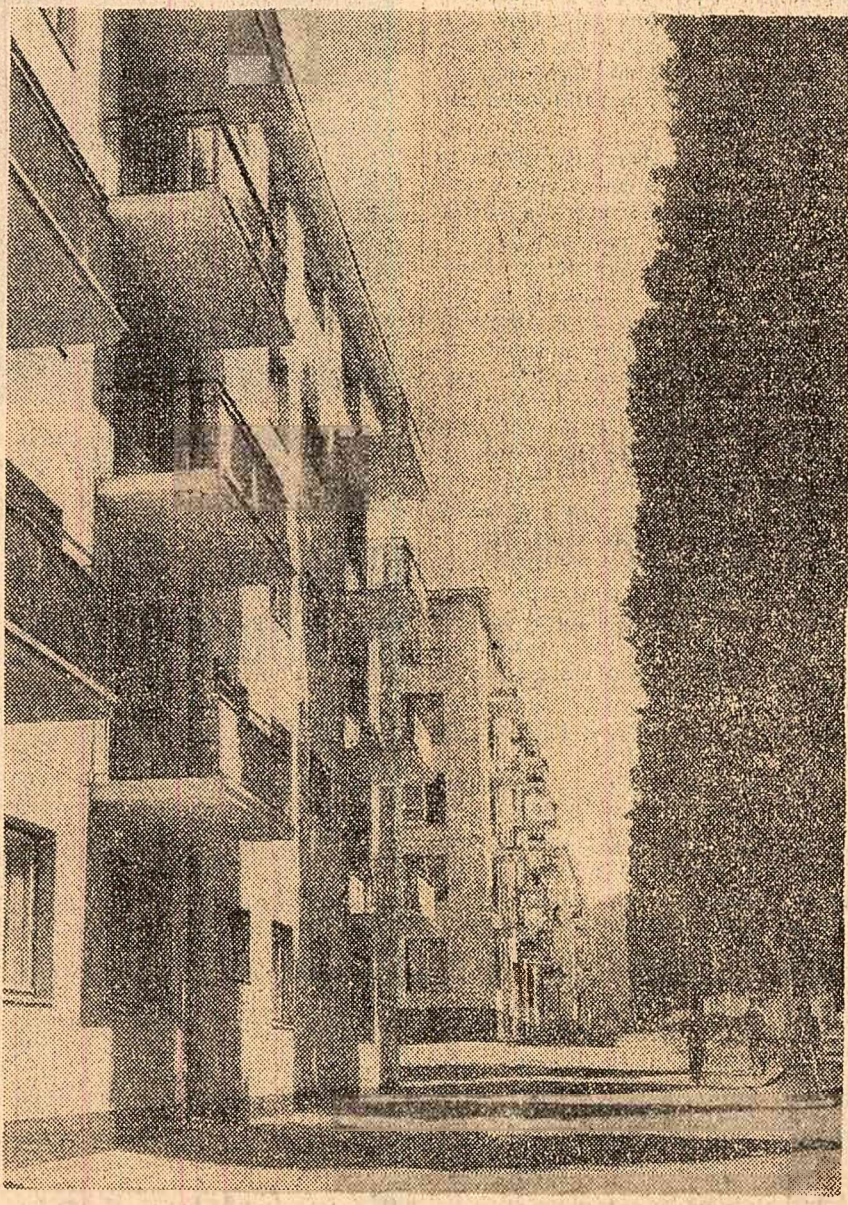
Cînd merge pe-acasă, la Șinca Veche, toți zidarii, buluc în jurul lui. El: ce fel de tencuiești faceți voi pe-acolo, mă? El (cu voluptate): speciale, nene. Drișcule, gletul, ce știți voi. Nu mai e meseria noastră. E alta. Pînă și roaba are pneuri. La Brașov, zidarul nu zidesc: tratează suprafețele de beton. Ce fac? Fac glazuri subțiri. Fac șapele suport pentru parchet. Montează treptele prefabricate la scări, fac rosturile țigărele, oho! fac destule încă.

Tatăl, care lucrează la construcția grajdurilor, se uită lung, lung, dar frumos la lebdăa lîvită printre gîncaci. A promis: cum are vreme, vine să vadă și el ce face fiu-său pe șantierul 501 din Brașov.

Are și Ionică Strimbu un neaz; în orice caz l-a avut pînă deunăzi. În camera din blocul 28, bloc unde sînt cazarii constructorilor, nu putea citi mai tîrziu, seara: un vecin de pat cerea stîngerea. Păi, dacă nu citești, cum să ajung eu la un viitor solid? Nu-am dreptate? Trebuie să mă mut la Zizin 72.

Astfel motivată, și s-a aprobat cererea, frăgoare. Trebuie să înveți mereu. Trebuie să îți pasul cu timpul. Trebuie să ajungi la un viitor solid. Multă-te.

Da, vîrurile evoluează. Meseria le evoluează. Materialele evoluează și ele. Acum se tapelează cu poliuret și plastic. Mulți zugrăvi se recalcifică „din mers”, alții învață toate acestea de la început. Este cazul Valeriei Balaban, al Eugeniei Rosu.

Dar schimbarea fundamentală este alta: pentru cine și în ce proporții se clădește.

Finisaj umed finisaj uscat

În noua lor locuință, stăpînii vor păși peste parchet și peste mozaic. Parchetul e lamelar, fixat cu elasticitate pe un suport de mortar. Cementul e mai nou, deosebit de rezistent. Într-o sală nouă, cu tot ce trebuie. Am avut profesori unii și unii, ingineri, maiștri cu experiență. Sînt pretențioși, nu lasă să înghiți nici o pagină pe nemestecate. Bine fac l' M-am luptat mult cu matematica; citeodată nici nu mai suflam. Parcă și desenul tehnic... Dar cu sîrit toți să mă ajute. Și profesorii, și băieții mai aproape de vîrsta școlii, și nevastă-mea. Ce mai vorbă lungă. Am făcut față. Peste o lună termin. Avem în producție lucrări grele, cînd te uita la desen, te zburleşti. Le facem. Am în loc șeful de brigadă. Ori că-i el aici, ori că s-a eu, treaba merge. Se-nțelege, școală.

Și fierarul, stringîndu-și pe trup pufocica, pleacă grăbit la lucru fiindcă, deși afară plouă cu găleata, tovarășii lui, sub un sopron, pregătesc material de armătură. Nu vor să aibă timp morți.

Altul.

Ion Strimbu, zidar tencuitor, 21 de ani.

— Cînd am venit eu pe șantier? Exact pe opt a zecea șaisțrei. De ce? Cum de ce-am venit? Mi-am zis: ia să-mi creș și eu un viitor... Bătuțul, băieții de tot, cu faza zăndă și ochii albaștri de fatimă, vorbește așadar ca la carte. E greu să-ți stăpînești un zîmbet de simpatie cînd îl auzi.

— În meserie aveam trei ani de ucenicie. În comuna Șinca Veche. La un particular. (Și adaugă degajat, în treacăt, fără nici o intenție umoristică: țai-că-mi).

Mai sînt și alți zidari prin familie, unchi, veri, El, Șinca Veche, ce zădărie e și cite? Cîntînd în zăne, însă, vezi: Brașov, „Steagul roșu”, șantier frumos, metode extra. Interesant. Ia să ne facem lădă.

Uite-l aici. Din „opt a zecea șaisțrei”. Evidențiat lună de lună. Cum a venit, a dat examen de categorică la IV-a. Luat. S-a cerut la cursul de calificare cu durata de opt luni. Primit. Și să știți că „în producție am îndîc”.

— Cum adică, Strimbule?

— Adică, mă descurc, traduce el. Se dă în vînt după o vorbire „pe radical”. Există și păcate mai mari pe lume. O să-l treacă.

Cînd merge pe-acasă, la Șinca Veche, toți zidarii, buluc în jurul lui. El: ce fel de tencuiești faceți voi pe-acolo, mă? El (cu voluptate): speciale, nene. Drișcule, gletul, ce știți voi. Nu mai e meseria noastră. E alta. Pînă și roaba are pneuri. La Brașov, zidarul nu zidesc: tratează suprafețele de beton. Ce fac? Fac glazuri subțiri. Fac șapele suport pentru parchet. Montează treptele prefabricate la scări, fac rosturile țigărele, oho! fac destule încă.

Tatăl, care lucrează la construcția grajdurilor, se uită lung, lung, dar frumos la lebdăa lîvită printre gîncaci. A promis: cum are vreme, vine să vadă și el ce face fiu-său pe șantierul 501 din Brașov.

Are și Ionică Strimbu un neaz; în orice caz l-a avut pînă deunăzi. În camera din blocul 28, bloc unde sînt cazarii constructorilor, nu putea citi mai tîrziu, seara: un vecin de pat cerea stîngerea. Păi, dacă nu citești, cum să ajung eu la un viitor solid? Nu-am dreptate? Trebuie să mă mut la Zizin 72.

procedeu la Brașov, unde sute de apartamente i-au confirmat avantajul. Carourile de sticlă de 35/35 cm scilipseau în masa gălbuiă. S-a obișnuit-o eleganță rafinată, de mare efect, cu mijloace neferocilor de simple. Schimbul de experiență funcționară în continuare: tehnicienii din țară vin să privească peste umărul lui Popa (sau al altuia) și apoi notează un nou subpunct la capitolul „parchetelor moderne”. Dar că muncitorul și-a format un criteriu de apreciere a lucrului său ca activitate artistică, asta nu notează. Păcat, Popa exprimă această esență astfel: — Dacă mi-e drag și mie să mă uit, e bine.

Pe urma mozaicarii (component al „finisajului umed”) via parchetării (parte a „finisajului uscat”).

Îl caut pe Gheorghiu, parchetarii. Care, mi se răspunde, că sînt trei frați Gheorghiu, toți parchetarii. Precizez: șeful de brigadă. Care anume, sînt iarăși întrebare: doi dintre ei sînt șefi de brigadă. Mă rog, cel mai tare în meserie, aproximează eu atunci. Ei bine, trebuie să vorbesc cu toți trei. Punct.

Vasile, Ion, Costică au învățat meseria unul de la altul, cu plecat pe rînd în lume pornind din Filippești de Pădure, s-au adus unul pe celălalt pe șantierul brașovean, în sfîrșit, gospodăriile li se țîn lanț în trei încăperi din blocul constructorilor. Pe unde trec ei, parchetul e instalat, raschetat, ceruit, lăsat oglindă. Sînt oameni de bază pe șantier.

Cînd s-a trecut de la parchetul „normal” la cel lamelar, frații au reușit adaptarea printre cei dinții. Urmărind fibra, rascheta trece mai a-nevoias acum pe lamelele mult mai înguste decât înainte, în schimb, bitumul cu cauciuc permite fixarea plăcilor mari de parchet mult mai repede decât cuiele — încît efortul parchetării rămîne în ansamblul operațiilor aproximativ egal. Constiința profesională a trebuit să rămîna și ea constanță (bă să și crească) în conștiința acestor zigzaguri. Iar acum, cînd se experimentează încă mai îndrăzneț (parchet de 17 mm grosime lipit pe plăci fibrolemnoase, așezate pe nisip uscat), toți frații Gheorghiu au fost socializați. Pierderatul verificării unei noi tehnologii menite să înlăture procedeele suporturilor turnate („La umed”) e un convinge. Dar și migăloasă căutare a unor denivelări minusculare, pipăite cu palma aspră pe parchetul neted, corectura ultimelor, a-pareni nelăsămăntului neajunsului, le convine de esențiale.

S-o numim constinciozitate? N-ar fi oare prea puțin?

Să recapitulăm.

Se construiește mai repede; productivitatea pe șantier crește în 1960 față de 1960 cu 70%, iar primele opt luni din acest an au adus, față de perioada corespunzătoare din anul trecut, alt spor de 16,3 procente.

Se construiește mai lătin; consumul de manoperă a scăzut de la 37 ore pe metru pătrat de suprafață construită (în 1960) la aproape 24 de ore (în trimestrul IV al anului curent).

Într-o altă cauză, trebuie notificată creșterea calificării. Dinamica zigzagurilor: 63% din muncitorii erau calificați în 1960. Trei ani mai tîrziu: 73%.

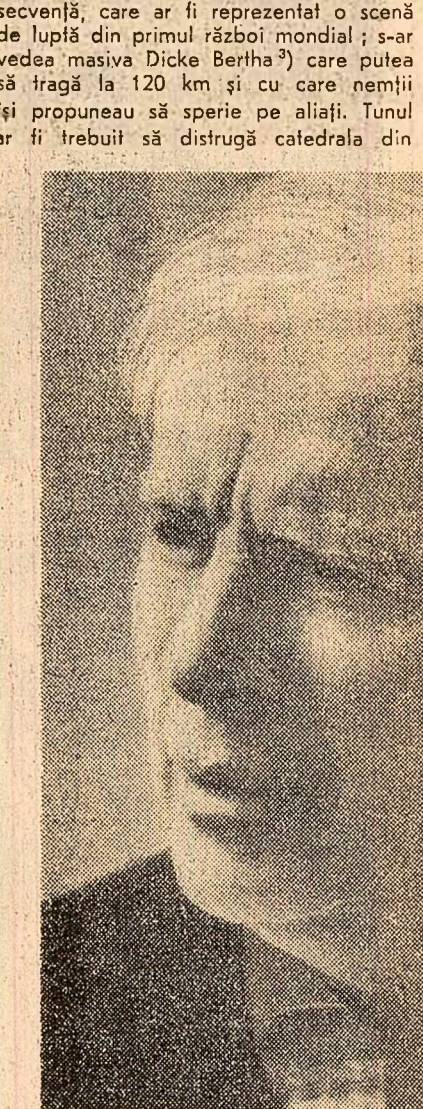
În cître nu încape frumusețea unei case. Nici constiința celor care au ridicat casa. Dar la Brașov, în cartierul „Steagul roșu”, etapa a II-a, surprizele frumozului sînt limpezii și fără echivoc, asemenea citirelor și merită să fie alinate lîngă datele precise de mai sus.

piscolt alb lîngă pișcot negru ori carourile „la sah” la baia sau la vestibulul domnului proprietar: cutare.

Apoi însă, după numai cîțiva ani, șantierul a cuprins toată strada Brașovului, tot Bucureștii, toată țara. Trebuie lucrat mult, repede, economic, pentru zece de mii, sute de mii de oameni ridicați de revoluție la drepturile condiției umane. În băi, în bucătării, la cămări, vestibuluri, casa scării, arhitecții prevedeau mozaic. Un gîi fără pretenții, solid. Alexandru Popa a lucrat bine, conștiințos. Dar ar fi avut și obiectiv estetic. Acum e altceva. La Mama-cia s-a experimentat înții lîng-colo. Teo-vardă inginer Halasz Maria a adus

se întreba dacă ar putea fi distribuit în Anglia. Dar eram desic să merg înainte fiindcă trebuia să-mi bat joc de Hitler. Dacă aș fi cunoscut adevăratele orori din lagărele germane de concentrare, n-aș fi putut realiza „Dictatorul”, n-aș fi putut să transform într-o comedie nebunia ucigașă a nazizilor. Dar eram hotărît să ridiculizez biblia lor mistică despre rasle pure. Ca și cum o asemenea rasă ar fi existat vrodăită în altă țară propunuse să sperie pe aliați. Tunul ar fi trebuit să distrugă catedrala din

seceviță, care ar fi reprezentat o scenă de lupș din primul război mondial; s-ar vedea masiva Dicke Bertha; care putea să tragă la 120 km și cu care nemii își propunuse să sperie pe aliați. Tunul ar fi trebuit să distrugă catedrala din

Reims, dar obuzul nu nimereste obiectivul și lovește un mic birou de țară... În mijlocul turnării filmului „Dictatorul” am început să primesc mesaje alarmante de la „Arhiștii Asociați”. Hays Office îi înșințese că riscam să am neazuri cu cenzura. Un film antihitlerist neliniștea mult și biroul din Londra

60 de ani de la moartea lui D. Th. Neculuță

„Spre țărmlul dreptății”

60 de ani de la moartea lui D. Th. Neculuță

„Spre țărmlul dreptății”

Se împlinec, luna aceasta, 60 de ani de la moartea celui dintîi poet muncitor al literaturii romine: D. Th. Neculuță. Versurile lui încep să vadă lumina tiparului la sfîrșitul secolului al XIX-lea, cînd unii poeți postmodernișci îngînau stihuri lacrimogene și cîntau „dureri inchipte”, cum spunea A. Vlașuță în poezia „Unde ni sînt visătorii?” din 1892. D. Th. Neculuță aducea în lirica vremii un mesaj nou, rostînd în numele clasei noastre muncitoare, a oamenilor asupriți și oropsiți din rîndurile cărora s-a ridicat.

Neculuță era cizmar și a cunoscut în scurtă sa viață condițiile inumane de muncă specific acelei vremi. Pînă la urmă răzăz el și filosofea, așa cum dovedesc versurile și articolele lui, pentru lucrul intens dar și pentru elaborarea unor poezii în cadențele cărora răsunau ideile și aspirațiile celor ce suferau ca și el. A zăbovit îndelung asupra operelor marilor scriitori, îndeosebi asupra lui Eminescu și Coșbuc.

În lirica sa — mai ales în versurile de început — înliruirea acestor mari poeți este evidentă. D. Th. Neculuță realizează în literatura romină îmbinarea dintre nobilele tradiții realiste ale scriitorilor înainteși și idealurile revoluționare ale clasei muncitoare. El sesizează în special protestul social exprimat de cei doi poeți, revolta împotriva orînduirii „crude și nedrepte”. Înezestat cu un autentic talent, legat organic de viața și aspirațiile proletariatului, Neculuță imprimă de cele mai multe ori versurilor sale o notă personală, originală.

Străbătute de patosul sincerității, ele aduc imagini de un adînc dramatism, emoționante prin adevăratele pe care le exprimă, dar și prin expresia lor artistică. Spre deosebire de alți poeți apropiați de mișcarea noastră muncitoare, că din acel timp — C. Mille, Traian Demetrescu, Ioan Păun-Pincio — D. Th. Neculuță a simțit și a exprimat artistic idealurile maselor din interior, din mijlocul celor alături de care a trăit. Poetul a fost prezent continuu în lupta proletariatului atît prin scrisul său cît și prin activitatea politică.

D. Th. Neculuță mărturisese unui prieten: „M-am mîncat revoluționar, simt în mine ura atîtor generații proletare, izvorită din crimele și răutatea istorică a claselor suprapuse”. Această ură acumulată de generațiile proletare a izbucnit în poezii ca „Moment de revoltă”, „Martiri și călăi” și mai ales „Cor de robi”, în care poetul se adresa stăpînitorilor:

Cu muncă de iad ne-mpodărăți și rîdeți voi cei ne-nedurați De plîngerile noastre!

Lirica lui Neculuță este fundamental optimistă. Versurile lui exprimă încrederea în biruința clasei muncitoare.

Într-un moment greu, ca acela al trădării „generoșilor”, poetul nu descurajează cî, dimpotrivă, face să vibreze din lîra sa îndemnuri de bărbăție și curaj. Edificațiile este cunoscuta poezie „Spre țărmlul dreptății”:

Nu plînge! Dă-ți suflet, cu fire voinică, Te-avîntă-nainte pe valuri în spume, N-ai teamă de neagra furtună, N-ai frică Oricîte talazuri oceanul ridică În calea ta, Lume. Răcnească furtuna de furie suptă, Și geamă ca iadul din basme oceanul, Tu dă-te cu totul nădejdi, și luptă, Și cîntă prin noaptea de fulgere ruptă, Cîntîndu-ți limanul.

Poeziile lui D. Th. Neculuță au fost cunoscute și prețuite de masele muncitoare din țara noastră. Strînse postum într-un volum, ele au fost deseori republicate în presa proletară, recitate la seziștorile muncitorești, la adunări și mitinguri, însușind inimile ascultătorilor.

Astăzi, cînd truda și visurile sale inaripate s-au împlinit în opera de construire a socialismului, D. Th. Neculuță se bucură de o înalță și caldă prețuire, fiind așezat la loc de cinste în galeria înaintașilor literaturii noastre.

Muncim bătuși și injurăm În lanțul vrerii noastre, De mici copii ne ferecăm, Ștefan IUREȘ

Teodor VIRGOLICI

Povesteste Chaplin

După cum s-a mai anunțat în ziarul nostru, la începutul acestei luni a apărut un volum care stîrnește un mare interes: memoriile lui Charles Chaplin. Marele artist s-a ocupat cîțiva ani de redactarea acestui volum, intitulat: „Autobiografia mea”. În fragmentul de mai jos, Chaplin înfășurează cîteva din etapele elaborării celebrului său film antihitlerist „Dictatorul”, care a rulat și pe ecranele noastre.

Războiul plutea din nou în aer. Națiștii înălnau. Ce repede uitasem primul război mondial și chinul celor patru ani de agonie! Ce repede uitasem înfricoșătoarele trupuri coborîte: ologii, ciungii, schiopii, orbi, desfigurați, paralizati. Cei care nu erau nici morți, nici răniți nu scăpaseră nici ei de desăvîrșire, căci au, fost mulți cei care s-au întors de pe front cu o minie schilodită. Asemenea Mîndolaurului, războiul îngîlțise tineretul, nelăsînd să supraviețuiască decît pe bătrîniși cinici...

După cum spuneau unii, războiul era din multe puncte de vedere un lucru bun, contribuia la dezvoltarea industriei și a tehnicii, oferea noi posibilități de lucru. Cum s-ar fi putut gîndi la milioanele de morți cînd se cîștigau milioane de dolari la Bursă? În momentul cînd prețurile de pe piață se ridicaseră cel mai mult, Arthur Brisbane de la Hearst Examiner declara: „U. S. Steel va face un salt pînă la 500 dolari”. În loc să se înlîncească așa ceva, speculanții au fost aceia care au sîrit pe fereastră.

Și iată că acum se pregătea un alt război. Eu scriam un scenariu pentru Paulette), dar nu izbuteam să fac progrese. Cum puteam oare să mă ocup de capriciile femeilor, să mă gîndesc la fantezii literare sau la cine știe ce probleme de dragoste, cînd demența se egita sub impulsul unui individ oribil și grotesc, Adolf Hitler?

În 1937, Alexander Korda (M. S. Steel) l-a făcut un salt pînă la 500 dolari. În loc să se înlîncească așa ceva, speculanții au fost aceia care au sîrit pe fereastră.

Și iată că acum se pregătea un alt război. Eu scriam un scenariu pentru Paulette), dar nu izbuteam să fac progrese. Cum puteam oare să mă ocup de capriciile femeilor, să mă gîndesc la fantezii literare sau la cine știe ce probleme de dragoste, cînd demența se egita sub impulsul unui individ oribil și grotesc, Adolf Hitler?

În 1937, Alexander Korda (M. S. Steel) l-a făcut un salt pînă la 500 dolari. În loc să se înlîncească așa ceva, speculanții au fost aceia care au sîrit pe fereastră.

se întreba dacă ar putea fi distribuit în Anglia. Dar eram desic să merg înainte fiindcă trebuia să-mi bat joc de Hitler. Dacă aș fi cunoscut adevăratele orori din lagărele germane de concentrare, n-aș fi putut realiza „Dictatorul”, n-aș fi putut să transform într-o comedie nebunia ucigașă a nazizilor. Dar eram hotărît să ridiculizez biblia lor mistică despre rasle pure. Ca și cum o asemenea rasă ar fi existat vrodăită în altă țară propunuse să sperie pe aliați. Tunul ar fi trebuit să distrugă catedrala din

seceviță, care ar fi reprezentat o scenă de lupș din primul război mondial; s-ar vedea masiva Dicke Bertha; care putea să tragă la 120 km și cu care nemii își propunuse să sperie pe aliați. Tunul ar fi trebuit să distrugă catedrala din

seceviță, care ar fi reprezentat o scenă de lupș din primul război mondial; s-ar vedea masiva Dicke Bertha; care putea să tragă la 120 km și cu care nemii își propunuse să sperie pe aliați. Tunul ar fi trebuit să distrugă catedrala din

prăbușirea liniei Maginot, îngrozitoarea tragedie de la Dunkerque... și Franța s-a trezit acoperită. Vîrșile erau din ce în ce mai rele. Anglia era înclășată. Apoi Hitler hotărî să invadeze Rusia. Era o dovadă că inevitabila sa demență se manifestă din plin. Statele Unite nu intraser încă în război, dar alii în Anglia cî și în America atmosfera era încrăcînată. Biroul nostru de la New York îmi trimisea cablograme după cablograme: „Terminați repede filmul, toată lumea îl așteaptă”.

„Dictatorul” a fost greu de realizat; era nevoie de machete și de accesorii, ceea ce cerea un an de pregătiri. Fără aceste expediente, ar fi costat de cinci ori mai scump. Chellusum lăsuși parte decît la băștiniașii din Australia... Nu terminasem „Dictatorul”, cînd An-

Spre sfîrșitul turnării „Dictatorului”, Douglas Fairbanks) și soția sa Sylvia au venit să ne facă o vizită pe cînd lucram exteriorul. Douglas nu mai lucra de cinci ani și îl vedeam rar, fiindcă făcea mereu naveta între America și Anglia. L-am găsit mai îmbătrînit, puțin mai gras și preocupat. Cu toate acestea era mereu același Douglas. Entuziasmul Douglas. Rise din toată inima în timpul turnării unei din scene.

— Sînt nerăbdător să văd filmul, mi-a spus.

Doug a rămas la noi aproape o oră. Cînd a plecat, l-am privit. O vîzui pe soția lui ajîndu-l să urce o pantă puțin abruptă și cum se depărta de-a lungul drumului, distanța dintre noi creștea. Am simțit atunci o bruscă strîngere de inimă. Doug s-a întors și eu l-am salutată cu mîna. Mi-a răspuns. A fost pentru ultima oară cînd l-am văzut. O lună mai tîrziu, Douglas junior telefona să mă anunțe că tatăl său murise noaptea de o criză cardiacă. A fost o lovitură teribilă, fiindcă era un om plin de viață...

În timpul turnării „Dictatorului” începusem să primesc scrisori de la toți solii de nebuni și acum, cînd filmul era terminat, soseau și mai multe. Unii dintre cei ce îmi scriau mă amenințau că vor arunca cu ouă cloce în săli, că vor frage în scenă peste tot unde va rula filmul. Alții mă amenințau că vor provoca manifestații de protest. Înfi m-am gîndit să-mi adresez poliției, dar acest gen de publicitate risca să îndeprtez publicul. Unul dintre prietenii mei m-a sfătuit să am o discuție cu Harry Bridges, șeful sindicalist docherilor. L-am invitat așadar acasă, să luăm masa împreună. L-am arătat sincer cauzele pentru care voisem să-l văd. Șiam că Bridges era antihitlerist și explicit că făcusem o comedie antihitleristă și că primisem scrisori de amenințare.

— Aș vrea să învî, l-am spus, douăzeci, treizeci dintre docherii dumneavoastră la premieră, să-i rogg să le loc

— Cînd cauza e dreaptă, e suficient să le arăți oamenilor faptele și atunci ei hotărîsc singuri. Le-am spus tovarășilor mei că dacă ar înălțarea să facă greva, dificultățile ar veni una după alta, unul dintre ei nu vor ajunge să vadă niciodată rezultatul luptei. Dar, indiferent de hotărîrea pe care o vor lua, eu voi fi alături de ei. Dacă vor declara greva, eu voi lupta în primele rînduri. Și atunci, cei cinci mii de docheri au votat greva în unanimitate.

„Dictatorul” trebuia să fie prezentat simultan în două cinematografe new-yorkeze: Astor și Capitol. La Astor am dat o avanpremieră pentru presă. Harry Hopkins, principalul consilier al lui Roosevelt, a luat masa cu mine în seara aceea. Ne-am spus împreună la cinematograful și am ajuns la mijlocul filmului.

Spectacolele pentru ziaristi au o caracteristică: cînd se prezintă o comedie, s-ar zice că oamenii rîd fără voie, o. Așa se înlîncea și în seara aceea.

— E un film mare, mi-a spus Harry la ieșire, o operă foarte valoroasă, dar care n-are sanse la public. O să pierzi banii.

Pusesem la bătaie două milioane de dolari și doi ani de muncă, așa încît nu pot să spun că asemenea aș fi înscrisurii mă bucurau. M-am mulțumit să dau din cap, fără să spun nimic. Dar Hopkins s-a înșelat. „Dictatorul” și-a început cariera la Capitol, în fața unui public entuziasmat și încîntat. A învî alfișul timp de cincisprezece săptămîni la New York, în două săli concomitent. S-a dovedit că, dintre toate filmele mele, a realizat cele mai mari încasări.

În mijlocul publicului și, dacă unul dintre acești pronășiți ar începe să facă gălăgie, băieții dumnezeoștri ar putea să-și împiedice înainte ca lucrurile să devină înfr-adevăr grave.

— Nu cred că se va ajunge pînă acolo, Charles, spuse Bridges rînd. Veți avea desluis apărători printre spectatori, care vor avea grijă de înclîni. Și dacă toți țistii scrisorile acestea sînt scrise de nazisti, ei nu vor îndrăzni, în orice caz, să se orate.

În seara aceea, Harry îmi povesti o întîmplare interesantă în legătur

Primirea de către prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri a secretarului general al Ligii Societăților de Cruce Roșie

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Apostol, a primit vineri dimineața pe dl. Henrik Beer, secretar general al Ligii Societăților de Cruce Roșie.

Vineri dimineața, dl. Henrik Beer, secretar general al Ligii Societăților de Cruce Roșie a făcut o vizită la Ministerul Învățământului, unde a fost primit de ministrul Ștefan Bălan, și la Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, unde a fost primit de ministrul Voinea Marinescu.

Declarațiile făcute presei

Dl. Henrik Beer s-a întâlnit vineri după-amiază la sediul Crucii Roșii a R.P. Romine cu reprezentanți ai presei bucureștene.

În declarațiile făcute cu acest prilej, oaspetele a subliniat rolul și importanța pe plan internațional a Ligii Societăților de Cruce Roșie la care sînt afiliate peste 100 de societăți naționale.

Am constatat că în țara dvr. s-a înfăptuit o adevărată revoluție în privința organizării și dotării unităților spitalicești — a subliniat oaspetele. În mod deosebit m-a impresionat legătura strînsă care există între policlinici, spitale și laboratoare.

Au fost deosebit de plăcute și instructive pentru mine — a continuat oaspetele — întîlnirile pe care le-am avut cu personalitățile medicale românești de renume mondial ca prof. dr. C. Nicolau, directorul Centrului de hematologie, și prof. dr. Ana Aslan, directorul Institutului de geriatrică.

Referindu-se apoi la activitatea desfășurată de Crucea Roșie a R.P. Romine, oaspetele a declarat: Romînia are dreptul de a fi mîndră de prestigiul de care dispune pe plan internațional și din acest punct de vedere.

Activiștii voluntari ai Crucii Roșii pe care l-am întîlnit în tot timpul călătoriei în Romînia — a declarat oaspetele — dau dovada unei pregătiri temeinice pe baza cunoașterii celor mai moderne metode de muncă sanitară, profilactică, de ajutorare a cadrelor medicale.

Primirea mea de către prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Apostol, de către miniștrii afacerilor externe, sănătății și prevederilor sociale și învățămîntului constituie o dovadă a atenției deosebite pe care statul romîn o acordă activității organizației Crucii Roșii.

După-amiază, în Sala mică a Palatului R.P. Romine, dl. Henrik Beer a conferențiat despre „Poziția de azi a Crucii Roșii în lume”.

Sosirea unei delegații cehoslovace

Vineri a sosit în Capitală o delegație cehoslovacă condusă de tovarășul Oldrich Cernik, vicepreședinte al guvernului R. S. Cehoslovacie, președinte al Comitetului de Stat a Planificării.

varășul Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Mauriciu Novac, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, Mihail Petri, adjunct al ministrului comerțului exterior, funcționari superiori ai C.S.P., Ministerului Afacerilor Externe și ai unor ministere economice.

Delegația va purta discuții privind colaborarea economică dintre R. P. Romînia și R. S. Cehoslovacă pe perioada 1966—1970.

Seara, ambasadorul R. S. Cehoslovacie la București, Jaroslav Sykora, a oferit în saloanele ambasadei un cocktail în cinstea delegației cehoslovace.

Primiri la Consiliul de Miniștri

Vineri, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Gheorghe Gaston Marin, a primit în audiență protocolară pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Indiei la București, James Dalton Murray.

În aceeași zi, Gheorghe Gaston Marin a primit în audiență protocolară pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Indiei la București, K. R. F. Khilnani.

Vizitele delegației Partidului Comunist Francez

Vineri, membrii delegației Partidului Comunist Francez, în frunte cu tovarășul François Billoux, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, au fost oaspeții regiunii Ploiești.

În cursul aceluiași zile, oaspeții francezi au vizitat Expoziția realizărilor economiei naționale a R. P. Romine.

INFORMAȚII

VIZITA GUVERNATORULUI BANCI NAȚIONALE A R. S. F. IUGOSLAVIA

La invitația Consiliului de conducere al Băncii de Stat a R. P. Romine, între 14 și 16 octombrie ne-a vizitat țara dr. Nikola Miljanic, guvernator al Băncii Naționale a R.S.F. Iugoslavia.

SOSIREA UNEI DELEGAȚII DE ZIARIȘTI FRANCEZI

În Capitală a sosit o delegație oficială de ziariști francezi, care, în cadrul Acordului cultural dintre Republica Franceză și Republica Populară Romînă și Republica Franceză, va face o vizită documentară de două săptămîni în țara noastră.

JOCURILE OLIMPICE

Din probele zilei

CIUCĂ ȘI PUIU DIN NOU VICTORIOȘI

Obținînd noi victorii, pugiliștii C. Ciucă (muscă) și N. Puiu (cocos) au reușit așară să se califice în sferturile de finală ale categoriilor respective.

ATLETISM: Seria marilor rezultate continuă

Rezultatul la triplu salt constituie, în parte, o surpriză. Polonezul Schmidt, campion la Roma și recordman mondial al probei, nu concurează anul acesta decît o singură dată, din cauza unei accidentări a genunchiului drept.

Recordmanul țării noastre, Șerban Ciocînă, s-a clasat pe locul 5, cu o performanță la nivelul posibilităților sale: 16,23 m (cu 5 cm mai puțin decît recordul republican).

Sala Komazawa a găzduit ieri primele întreceri ale turneului de lupte clasice. În general luptătorii romîni s-au comportat bine în meciurile primului tur.

MEDALIAȚII ZILEI

- ATLETISM suliță — femele 1. MIHAELA PENEȘ (Romînia) 60,54 m — nou record mondial de junioare 2. M. Antal-Rudas (Ungaria) 58,27 m 3. Elena Gorsakova (U.R.S.S.) 57,06 m

- TIR ARMĂ LIBERĂ — calibrul redus (60 focuri-culcați) 1. LASZLO HAMMERL (Ungaria) 597 p. — nou record mondial 2. Lones Wigger (S.U.A.) 597 p. — nou record mondial 3. Tom Gayle Pool (S.U.A.) 596 p.

- 100 m plat — femele 1. Wyomia TYUS (S.U.A.) 11"4/10 2. Edith Mc. Guire (S.U.A.) 11"8/10 3. Eva Klobnikovska (Polonia) 11"6/10

- 400 m gauri 1. WARREN CRAWLEY (S.U.A.) 49"6/10 2. John Cooper (Anglia) 50"1/10 3. Salvatore Morale (Italia) 50"1/10

RĂȘFOIND PRESA STRĂINĂ

COMERȚUL EST-VEST

SVENSK-HANDEL

Sub titlul „Putem intensifica comerțul cu statele răsăritene?”, publicația „SVENSK-HANDEL”, care apare la Stockholm, scrie:

„Putem oare să intensificăm comerțul cu statele din Răsărit? Desigur, putem și trebuie să sporim relațiile comerciale dintre lumea occidentală și statele răsăritene. Cu toate acestea, acest răspuns este poate prea simplificat. Putem — dar cum? Trebuie — dar de ce? Și ce se va întîmpla dacă oamenii de stat și specialiștii în problemele comerciale vor lăsa comerțul Est-Vest să se dezvolte în actualul său ritm? Vom avea atunci o extindere lentă, sau ca? Există motive pentru examinarea mai îndeaproape a acestor probleme?”

Folosind date statistice, articolul constată că „schimbările comerciale ale Europei occidentale cu țările din Răsăritul Europei variază încă în jurul unei cifre scuzabile, ceea ce ne poate determina să presupunem că trebuie să existe înfrădețări posibile importante de dezvoltare, dacă relațiile comerciale ar fi normalizate între cele două părți învecinate ale Europei. Care sînt obstacolele care stau în calea unor relații comerciale care să se extindă în mod rapid? În parte, ele sînt, desigur, de natură politică. Sau, ele pot fi găsite „în condițiile care decurg în urma unei anumite politici. „Războiul rece, politica de embargo a Occidentului — lista ar fi lungă dacă am vrea s-o completăm”, continuă autorul.

„Politica de embargo reprezintă poate factorul politic cel mai evident. Este adevărat că în țările N.A.T.O. politica de embargo este acum ceva mai atenuală, dar ea există încă. De pildă, cu cîtva timp în urmă au fost interzise unele livrări de conducte petroliere către Uniunea Sovietică. Embargoul este o problemă complexă și complicată... Orice articol de export poate fi considerat, într-o anumită măsură, ca avînd o importanță strategică. Cu toate acestea, o politică cuprinzătoare de embargo între două puteri ale lumii (articolul se referă la S.U.A. și U.R.S.S.), ambele avînd o economie dezvoltată și multilaterală, poate cu greu să constituie o armă eficientă pe o perioadă îndelungată.

Există numeroase alte elemente politice sau semipolitice, dar ar fi nevoie de prea mult timp ca să vorbim în amănunt despre toate aici. Dar există desigur și o serie de obstacole create de condițiile economice. În Occident există, de

asemenea, clauze speciale pentru situații excepționale; consultări în mod regulat între părți pentru realizarea unui grad înalt de stabilitate și continuitate a comerțului, astfel încît să nu existe secțiuni care să suferă în urma unei prăa mari neregularități a politici de import și export; acorduri îmbunătățite pentru transporturi, călătorii, contacte comerciale și reclame.

De ce trebuie să încercăm să intensificăm comerțul Est-Vest? Un răspuns este că există o tendință generală de liberalizare în politica comercială în vederea lărgirii piețelor. Economile răsăritene și occidentale se completează în parte una pe alta. Avantajul politic nu este hotărîtor, bineînțeles, dar am putea îndrăzni să spunem că o normalizare a relațiilor comerciale este de dorit din punct de vedere politic. Cu cît comerțul reciproc este mai intens, cu afit mai intense vor deveni, de asemenea, comunicațiile și schimbările de idei, considerînd, de asemenea, direct dezvoltării producției, fixarea prețurilor și tehnologiei.

Comerțul este însă numai o parte din impacturile activității economice. Mai există și alte domenii în sectorul economic unde cooperarea între Europa răsăriteană și occidentală și Statele Unite ar putea fi adîncită și lărgită. Alimentarea cu energie electrică în Europa și folosirea eficientă a resurselor de gaze naturale, construirea unor instalații tehnologice de valoare ridicată, de pildă a unui mare protocoilor comun, și o mai strînsă cooperare în ce privește brevetele, sînt exemple care ar putea oglindi posibilitățile existente. O mare parte din cele spuse mai sus sînt simplificate și expuse pe scurt. Dar nu constituie o utopie!”

24 DE ORE DEASUPRA PLANETEI

Ce relatează echipajul navei cosmice „Voshod”

Reproducem din ziarul „Pravda” cîteva extrase din reportajul publicat, sub semnătura lui P. Danisov, în urma unor convorbiri ale celor trei cosmonauți cu ziaristii.

Vladimir Komarov, Konstantin Feoktistov și Boris Egorov — arată orbita — au venit la accesul d.scuție în aceleasi costume pe care le-au purtat în cosmos — cămăși largi de lină de culoarea oțelului, cu guler răsfrînte și pantaloni de aceeași culoare, cu pantofi sport. Toți erau veseli și în același timp serioși — căci în fața fiecăruia stă o muncă intensă și grea de generalizare a observațiilor științifico-tehnice, medico-biologice și de zbor pe care le-au efectuat.

zboară din umbra Pămîntului în înfrîngerea lui — relatează Feoktistov. Zoriile cosmice reprezintă o imagine incântătoare.

În cabina navei — au relatat mai departe membrii echipajului — este destul de mult loc. Omul de știință, de pildă, și-a schimbat locul de muncă cu Boris Egorov. Printre altele, în decursul întregului zbor, excepțiv fîrșete porțunța sa activă — pină la plasarea pe orbită și în timpul coborîrii spre Pămînt — cosmonauții s-au debarasat de curelele de susținere și s-au mișcat prin cabină după cum le-a fost necesar pentru observații prin lunetariu.

Se știe — a observat Feoktistov — că zborul nostru n-a fost o amuzantă plimbare turistică în Cosmos. Am depus muncă și încă destul de complicată.

În timpul zborului echipajul a avut, ce-i drept, și clipe de veselie — ele se lveau pe neașteptate. De pildă, în timpul mesei, cosmonauții au încercat să studieze toate particularitățile stării de imponderabilitate și au încercat să mînînce fără să se servească de lingi, prințind cu gura bucișile de mîncare. Se înțelege că aceasta a provocat alitudini hilare și glume atunci cînd hrana aluneca pe lingă gură. Ca să glumim, am lansat o dată în cabină un „satelită artificial” — unul din instrumentele medicale. Zborul acestui „spunik” în jurul medicului de bord a provocat, de asemenea, iluzii.

Voi fi fericit dacă după încheierea misiunii privind concluziile zborului navei „Voshod” mi se va spune: Pregătește-te împreună cu colegii echipajului, bunii mei frați cosmici, pentru un nou raid — spune Komarov. Și oricît de greu ar fi, ne vom strădui să-l îndeplinim și mai bine și, implicit, să aducem încă un aport modest la cauza dezvoltării cosmonauticii sovietice.

COLEGII MIHAELEI

După amiază niponă. În sala de înterviuri translatiori de abia reușesc să-i traducă Mihaelei zecile de întrebări. „Dimineață bucureșteană. Pe culoarele Școlii medii nr. 35 domnește o agitație cu totul deosebită. Cîțiva elevi au plecat după flori, alții stau în jurul tabelor negre pe care scriu numele Mihaelei Peneș și cifra 60,54 m. În cancelaria diriginta clasei a XI-a la catalogul de anul trecut și se uită la notele elevului Peneș Mihaela. Faptul că actuala campionă olimpică a fost a 7-a din clasă, în ordinea medierilor, dovedește sirguința cu care a învățat.

Numele Mihaelei este pe toate buzele. Cei mai „documentați” sînt însă colegii ei, din clasa a XI-a. Își amintesc de notele Mihaelei din anii trecutului, vorbesc despre pasiunea ei pentru latină, istorie și literatură. Nu sînt uitate nici micile zburdănciții ce și relevarea spiritului de colegialitate al Mihaelei. Fiecare vrea să transmită („măcar un cuvînt”) Mihaelei. Pină la urmă, cea mai bună elevă la limba romînă compune o scurtă telegramă: „Ne-a bucurat prea mult performanța la ca să-ți spunem bucuria noastră în cuvintele te așteptăm să vii, și-ți vom transmite atunci!”

V. HOSSU

Viitoare meciuri de fotbal

Ieri s-au jucat ultimele trei partide din grupele preliminarii ale turneului olimpic de fotbal. Iată rezultatele: R.A.U.-Coreea de sud 10-0 (3-0); Ghana-Japonia 3-2 (1-1); R.S. Cehoslovacă-Brazilia 1-0 (0-0).

Programul acestora este următorul: Germania-Iugoslavia; R. P. Ungară-R. P. Romînă; R. S. Cehoslovacă-Japonia; Ghana-R.A.U. Regulamentul prevede ca în caz de rezultat de egalitate după 90 de minute, jocul se va prelungea cu două reprize a cîte 15 minute. Dacă și după prelungiri egalitatea va persista, atunci se va proceda la tragerea la sorți. În sferturile de finală meciurile se joacă după sistemul eliminatortu.

Olimpiada la radio și televiziune

Posturile noastre de radio vor transmite astăzi pe programul I, în jurul orei 17.10 și în reluare la 21.30, emisiunea specială „Jocurile Olimpice — Tokio 1964”. La televiziune, în jurul orei 17.30, spectatorii vor putea urmări imagini din a 6-a zi a Olimpiadei.

DE PRETUTINDENI

UNDE A APĂRUT PORUMBUL?

Se știe că porumbul își are originea pe pămîntul Americii. Dar unde anume? De multă vreme în dîndurile cercetătorilor există păreri diferite în această privință. După ultimele cercetări, se pare că porumbul ar fi apărut într-o zonă care corespunde unor părți ale teritoriului actualelor state Paraguay și Brazilia. El a fost cultivat pe scară largă în Peru, unde a devenit în scurtă vreme baza de alimentație a populației. Ulterior, cultivarea acestei valoroase plante s-a extins în America centrală, după cum a dovedesc stăruiele de porumb sculptate pe numeroase monumente arhitecturale descoperite recent și care datează din timpuri străvechi.

lor, pe care o va numi „Noua Atlantidă”. Este vorba de o mică insulă pustie, pe care el a descoperit mari depozite de guano (gunoi de păsări folosite ca îngrășămint).

EXPEDIȚIE ÎN ANTARCTIDA

În Antarctica s-au terminat pregătirile pentru o expediție pe care în cursul ei va face un convoi de șantri trase de tractoare de la stația Mirnîi pină la stația Vostok (rută cu o lungime de 1 500 km). Pentru expediție au fost pregătite nouă autotractoare adaptate pentru orice teren, precum și șantri-remorci care vor transporta o încărcătură de aproximativ 400 tone și utilaj științific, echipament, combustibil și alimente pentru unul schimb care va lucra la stația Vostok.

UN NOU „TURN BABEL”

Arhitectul berlinez Robert Gabriel a proiectat construcția, pină în anul 1975, a unui adăvîrît turn Babel al secolului XX. Înalt de 1 250 m și cu un diametru de 300 m, turnul va avea 356 etaje superioare și 16 subterane, ajungînd pină la adîncimea de 60 m. După cum arată ziarul „Le Figaro”, acest uriaș edificiu va putea adăposti 25 000 de persoane. În afara celor 8 000 de apartamente, aci se vor mai afla un comisariat de poliție, o clinică, magazine și cinematografe. Este prevăzută, de asemenea, amenajarea unui sanatoriu la ultimul etaj. Robert Gabriel are intenția să-și pună în practică proiectul la o distanță de 50 km de capitala R.F.G., în pădurea Eiffel, situată între Franța, Luxemburg, Belgia și Olanda. De aceea, arhitectul a denumit planul său „Casa Europei”. Orașul acest vertical va fi construit în întregime din oțel (vor fi necesare 500 000 tone), din masă plastică și panouri de fibre neînfiamabile. Numai fundațiile vor fi din beton armat.

DE PEȘTE HOTĂRĂRE

Corespondență din Londra

Victorie laburistă în alegeri

Azi după-amiază, după orele trei, în fața reședinței primului ministru din Downing Street, un număr public aștepta apărării lui sir Alec Douglas Home. Acesta s-a îndreptat spre palatul Buckingham unde i-a fost acceptată demisia. Potrivit uzanțelor, premierul care demisionează recomandă pe viitorul premier pentru formarea noului guvern. Intrucât majoritatea parlamentară a fost obținută de partidul laburist, Harold Wilson a fost însărcinat astăzi să formeze guvernul. În momentul în care Harold Wilson pleca de la Transport House, sediul statului mar electoral al partidului laburist, număratoarea voturilor indica un moment dificil, totuși locuitorii laburiste ajungând abia în pragul majorității minime necesare. Aparatele electronice ale posturilor de televiziune înregistraseră 315 rezultate favorabile laburistilor și se aștepta cu încredere sosirea celui de-al 316-lea. Acesta a venit exact în momentul în care Wilson intră pe poarta palatului Buckingham.

REZULTATE CUNOSCUTE PÂNĂ VINERI SEARA	
●	partid laburist — 316 locuri;
●	partid conservator — 303 locuri;
●	partid liberal — 7 locuri.

Simbătă dimineață vor fi cunoscute și rezultatele din restul de 4 circumscripții electorale.

lor conservatoare. După cum scrie ziarul „Daily Mail” de orientare conservatoare, „aproape niciunul din conservatori n-au dovedit că pot fi în stare să reziste cererii pe scară națională de a se produce schimbări în viața politică engleză”. 5 miniștri și secretari de stat conservatori și-au pierdut locurile în circumscripțiile în care au candidat. A rămas însă fără mandat și unul din membrii prezumtivi ai guvernului laburist, Patrick Gordon Walker, în circumscripția Smeethwick, unde principala temă a campaniei electorale a constituit-o imigrarea masivă a populației de culoare din țările Commonwealth-ului.

Evoluția înregistrată rezultatelor a fost urmărită cu atenție în tot de-a lungul nopții de joi spre vineri, atât la aparatele de televiziune cât și în piețele din Londra, în special în piața Trafalgar, în fața ecranelor luminoase. Aici, câteva mii de oameni au rezistat în mod stoic sub averse de ploaie, comentând fiecare rezultat afișat. În același timp echipele mobile ale posturilor de televiziune au transmis din diferite circumscripții electorale scenele caracteristice și specifice cînd primarii localităților respective, purtând la gît tradiționalul colan, anunțau mulțimii care aștepta afară pe candidatul ales.

Despuierea scrutinului a reflectat în unele circumscripții o luptă extrem de strînsă. S-au înregistrat astfel, în unele părți, cite 5 și chiar 8 recalculări de voturi pentru a se constata că un partid sau altul are numai 7 sau 10 voturi în plus. Deși participarea alegătorilor a fost mică decât se aștepta (de circa 78,7 la sută) totuși tendința generală a fost exprimată de o creștere de aproape 4 la sută a voturilor laburiste față de precedentele alegeri, cit și de o scădere însemnată a voturi-

Asa după cum se aștepta, circumscripțiile marginale au fost decisive în obținerea victoriei laburiste, marcându-se în special faptul că la Liverpool au căzut 4 circumscripții conservatoare. Cifrele publicate pînă acum arată, de asemenea, o revenire probabilă în repartizarea voturilor în regiunile de sud și de vest ale țării.

Primul ministru al Angliei, Harold Wilson, a pronunțat vineri seara primul său discurs radioteleviziv în noua sa calitate. Referindu-se la problemele economice care stau în fața Angliei el a arătat că guvernul laburist se va strădui de urgență pentru a analiza situația și a prezica ce ar fi dezastruos pentru Anglia dacă slaba majoritate parlamentară a laburistilor în Camera Comunelor ar duce la paralizarea acțiunilor guvernului pe plan intern sau în relațiile externe.

O dată alegerile încheiate, în centrul atenției se află acum componentele noului guvern și mai ales problemele cărora noua administrație le va da întâietate.

Liviu RODESCU

Londra, 16 octombrie.

Experiență atomică în R. P. Chineză

PEKIN 16 (Agerpres). — Agenția China Nouă a transmis următorul comunicat: La 16 octombrie 1964, ora 15 (ora Pekinului), China a efectuat explozia unei bombe atomice în regiunea sa apuseană realizînd astfel, cu succes, prima experiență nucleară. Succesul experienței nucleare a Chinei constituie o importantă realizare a poporului chinez în întărirea apărării sale naționale și în salvagardarea patriei sale și constituie de asemenea, o contribuție considerabilă a poporului chinez la cauza menținerii păcii mondiale.

Succesul acestei experiențe s-a datorat muncii susținute și marelui efort coordonat al muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, ale oamenilor de știință și ale întregului personal muncitor angajat în fabricarea apărării naționale, ca și diferitelor regiuni și departamente din întreaga țară care, sub conducerea partidului, au dat dovadă de spiritul lui străduindu-se pentru propriile lor eforturi și de străduințe pline de inițiativă. Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez și Consiliul de Stat le transmit călduroasele lor felicitări.

Vineri agenția China Nouă a transmis o declarație a guvernului R. P. Chineză în care se arată printre altele: „China dezvoltă armele nucleare pentru a se apăra și pentru a proteja poporul său împotriva pericolului declanșării de către Statele Unite a unui război nuclear. Guvernul chinez declară solemn

că, în nici un moment și în nici o împrejurare China nu va fi prima care va recurge la armele nucleare. Sperăm în mod sincer — continuă declarația — că războiul nuclear nu va izbucni niciodată. Avem profunda convingere că atîta timp cît toate țările și popoarele lumii de pace își vor conștientiza eforturile și vor persista în luptă, va fi posibil să se evite războiul nuclear.

Guvernul chinez propune solemn guvernului tuturor țărilor lumii să fie convocată o conferință la nivel înalt a tuturor țărilor lumii pentru a se discuta interzicerea completă și distrugerea totală a armelor nucleare, și ca un prim pas conferința la nivel înalt trebuie să ajungă la un acord potrivit căruia puterile nucleare și țările care vor deveni în curînd puteri nucleare să se angajeze de a nu folosi armele nucleare, nici împotriva țărilor nenucleare, nici împotriva zonelor denuclearizate, nici unii împotriva celorlalți.”

În încheierea declarației se spune: „Ca și în trecut, guvernul chinez va depune toate eforturile pentru a promova — prin consultări internaționale — realizarea obiectivelor nobile ca interzicerea completă și distrugerea totală a armelor nucleare. Înaintea de sosirea unei asemenea zile, guvernul și poporul chinez vor urma neabătut propria lor cale pentru întărirea apărării naționale, de a-și apăra patria, și de a salvagarda pacea mondială.”

DE CE A PĂRĂSIT KHANH SAIGONUL

SAIGON 16 (Agerpres). — Vineri, generalul Khanh a respins proiectul noui constituții aprobat de Consiliul înțelepților, care trebuia să precedă formarea unui guvern format din civili.

Agenția U.P.I. consideră că acesta nu dorește ca armata să fie controlată de autoritățile civile. Khanh ar intenționa să părăsească viața politică, pentru a se consacra problemelor militare. Intenția lui Khanh de a alege cariera militară este explicată de observatorii de presă de la Saigon prin aceea că în ultimul timp acțiunile forțelor partizane s-au intensificat serios, „în timp ce în armata guvernamentală se observă o delăsare îngrijorătoare”. Vineri, Khanh s-a grăbit să plece în orașul de munte Pleiku din partea centrală a țării, unde „cei 9 000 de munteni înarmați

pregătesc se pare o nouă revoltă revendicîndu-și autonomia față de guvernul de la Saigon”. Lupte grele au continuat să aibă loc în delta Mekongului între trupele guvernamentale și forțele răsculate. S-au înregistrat pierderi serioase de ambele părți. De asemenea, au avut loc lupte la 23 mile nord de Saigon, unde, potrivit agenției Associated Press, 11 soldați din trupele guvernamentale au fost uciși.

Corespondență telefonică

Incordare politică în Bolivia

- Arestări în rîndurile opoziției
- Șefii militari cer demisia ministrului apărării

Din La Paz se anunță că poliția boliviană a arestat 50 de membri ai partidului revoluționar al stîngii naționaliste, condus de fostul vicepreședinte Juan Lechin, și ai Falangii socialiste bolivienne, ai cărei membri au luat parte la recentele acțiuni de gurile (partizani) împotriva guvernului Estenssoro. Intra Lechin și Estenssoro a izbucnit un conflict grav încă înainte de ultimele alegeri prezidențiale.

Aceste arestări agravază și mai mult criza politică din Bolivia ca urmare a noului conflict dintre președintele Estenssoro și actualul vicepreședinte Barrientos, care se bucură de sprijinul comandanților militari din regiunea Cochabamba. Șefii unităților militare din Cochabamba, Santa Cruz, Camiri și La Paz au jînat o reuniune cerînd demisia ministrului apărării, generalul Luis Rodriguez, care a luat poziție împotriva lui Barrientos.

Încă înainte alegerilor de la 30 mai, presa a menționat că Estenssoro sîndu-sea pe Barrientos ca secund al său, dar că acesta din urmă (general și fost șef al forțelor aeriene) a rămas totuși pe lista electorală la instanțele militare. Amintim că dintre cei doi conducători boliviene au răbunit la suprafață cu prilejul discuțiilor recente în problema cenzurii impuse presei îndată după anuntarea unui complot. Într-o telegramă

Predarea unui lot de vagoane rominești Indoneziei

DJAKARTA 16 (Agerpres). — În baza acordului de colaborare economică, existent între Republica Populară Romînă și Indonezia, în localitatea Pasuruan (Java de est) a avut loc recent solemnitatea predării unui lot de 400 vagoane pentru transportul cimentului din cadrul unui contract pentru livrarea a 2 100 vagoane de marfă și cisterne, construite în țara noastră.

La solemnitate au luat parte reprezentanți ai conducerii Ministerului Industriei de Bază, ai întreprinderilor beneficiare din Indonezia și ai organelor regionale, precum și membri ai ambasadei și Agenției Economice a R. P. Romine la Djakarta.

MOSCOVA: Dejun oferit de președintele Dorticos

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 octombrie președintele Republicii Cuba, Osvaldo Dorticos, a oferit un dejun la Casa receptorilor. La dejun au participat Anastas Mikoian, Alexei Kossighin și alți conducători de partid și de stat ai Uniunii Sovietice. Au mai luat parte ambasadorul Republicii Cuba în Uniunea Sovietică, colaboratorii diplomați ai ambasadei cubane, precum și persoanele care însoțesc pe președinte.

Osvaldo Dorticos și Anastas Mikoian au rostit cuvîntări. A. Kossighin a toastat pentru prietenia sovieto-cubane. Seara, Președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. și guvernul sovietic au oferit la Palatul Mare al Kremlinului o recepție în cinstea președintelui Cubei.

Vizita în R. A. U. a președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. Romine Ion Gheorghe Maurer

CAIRO 16. — Trimisul special Agerpres, I. Gălățeanu, transmite: Vineri dimineață, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Ion Gheorghe Maurer, și persoanele care îl însoțesc în vizita oficială în R.A.U., împreună cu dr. Hussein Khalaf, ministru al R.A.U. pentru relațiile culturale cu străinătatea, a plecat la Port Said. Aici, oaspeții romini au depus o coroană de flori la Monumentul eroilor și au vizitat orașul și Canalul de Suez. Guvernatorul orașului, Emad Eddine Rouchdi, a oferit un dejun în cinstea oaspeților.

Maurer, și a celorlalți oaspeți romini aflați în vizită în R.A.U. Au participat vicepreședinții ai Consiliului de Miniștri, miniștrii, membri ai Consiliului prezidențial comun al R.A.U. și Irakului și alte persoane oficiale.

Sosirea delegației romine în R.A.U. este relatată pe larg, pe prima pagină, de către presa egipteană. Posturile de radio și televiziune din Cairo au transmis, de asemenea, diferite aspecte de la sosirea și vizitei oaspeților romini. „Primirea primului ministru romin pe aeroportul internațional din Cairo, scrie ziarul de limbă franceză „Journal d'Egypte”, a fost în același timp oficială și populară”.

TELEGRAMĂ

La plecarea din Pakistan, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Ion Gheorghe Maurer, a adresat de pe bordul avionului special următoarea telegramă președintelui Pakistanului, Mohammed Ayub Khan: „În momentul cînd părăsim frumoasa dv. țară, vă rog să primiți încă o dată, Excelență, mulțumirile noastre pentru caldă ospitalitate ce ne-ați acordat-o în timpul vizitei. Permiteți-mi să exprim sincere urări pentru fericirea personală a Excelenței voastre și pentru prosperitatea poporului pakistanez”.

Convorbirea președintelui S. U. A. cu ambasadorul U. R. S. S.

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Agențiile occidentale de presă anunță că vineri dimineață președintele S.U.A., L. Johnson, l-a primit pe ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., A. Dobrynin. Într-o scurtă emisiune televizată privind convorbirea sa cu ambasadorul sovietic, președintele a declarat: „Azi dimineață l-am primit pe ambasadorul Dobrynin și am avut cu el o convorbire de 45 de minute. Ambasadorul mi-a adus un prim mesaj din partea noului prim-ministru sovietic. Mesajul exprima dorința guvernului sovietic de a cău-

ta în continuare măsuri în direcția unei păci mai trainice. I-am spus ambasadorului că salut această poziție și că guvernul sovietic și toate guvernele se pot baza pe hotărîrea Statelor Unite de a persevera cu fermitate în dorința sa dovedită de a servi cauza păcii și a înțelegerii internaționale. Am trecut în revistă evenimentele care au intervenit în relațiile dintre guvernul sovietic și Occident în ultimii ani și am exprimat țelul Statelor Unite de a continua să tindă spre pace”.

Președintele Iugoslaviei a făcut o vizită în Cipru

NICOSIA 16 (Agerpres). — Președintele Iugoslaviei, Iosip Broz Tito, a sosit vineri într-o vizită oficială la Nicosia. Șeful s-tului iugoslav a fost întâmpinat de președintele Makarios și de alte oficialități ale guvernului cipriot.

În Piața centrală din Nicosia a avut loc un mare miting. Președintele Makarios a declarat că „poporul cipriot este ferm hotărît să-și apere independența în ciuda tuturor presiunilor exercitate de unele puteri străine. „Nu vom accepta nici un fel de rezolvare a problemei cipriote care să nu corespuadă intereselor poporului nostru. În cuvîntul său I. B. Tito a declarat că poporul iugoslav este solidar cu lupta dusă de poporul cipriot. El a spus că una din realizările conferinței țărilor neangajate care s-a încheiat recent la Cairo constă în faptul că toți vorbitorii au sprijinit în cuvîntările lor dreptul poporului cipriot la autodeterminare. În aceeași zi, președintele Tito a plecat pe calea aerului la Belgrad.

ACORD R. A. U. — IRAK

CAIRO 16 (Agerpres). — Vineri a luat sfîrșit ședința Consiliului prezidențial comun al R.A.U. și Irakului ale cărei lucrări au durat trei zile. Au luat parte președinții celor două țări, Gamal Abdel Nasser și Abdel Salam Aref, precum și colaboratorii lor.

ximum doi ani, a unității constituționale a celor două țări”. Comandamentul politic unificat va fi condus de către președinții celor două țări și va elabora politica comună în relațiile externe, în probleme militare armate, de politică economică, culturală și educație și altele.

Acordul realizat în cadrul convorbirilor dintre membrii Consiliului prezidențial unit al R.A.U. și Irakului, se spune în comunicat, se înscrie pe linia acțiunilor în vederea realizării unității celor două țări.

În comunicatul final dat publicității vineri seara se arată că cele două părți au căzut de acord să creeze un comandament politic unificat, însărcinat să ia măsuri necesare în vederea realizării, în ma-

SCURTE ȘTIRI

SALISBURY. Biroul Federației Internaționale a Zărilorștiilor a adresat guvernului sud-rodhesian o nouă telegramă de protest, cerîndu-i să facă cedeze represivele împotriva zărilor, „a căror platformă este în favoarea punctului de vedere african” și împotriva zărilor care nu împărtășesc punctul de vedere al guvernului condus de Ian Smith.

BELGRAD. La 16 octombrie a avut loc la Belgrad convorbiri oficiale între Koca Popovici, secretar de stat federal pentru afaceri externe, și Paul Henri Spaak, vicepreședinte al guvernului belgian și ministru al afacerilor externe. Convorbirile s-au referit la problemele internaționale actuale și unele probleme ale colaborării dintre cele două țări.

NEW YORK. Poliția americană a arestat joi în orașul Buffalo (statul New York) un individ aflat în posesia unei arme încărcate. El se găsea într-o clădire situată pe ruta ce urma să fie străbătută, o oră mai tîrziu, de președintele Johnson și de Robert Kennedy, în cursul unui turneu electoral. La primul interogatoriu luat, el a declarat că ar fi membru al organizației extremiste de dreapta „Minutenem”.

LONDRA. Regina Elisabeta a Angliei a semnat, la 15 octombrie, ordi-

nul prin care aprobă intrarea în vigoare a noi constituții a Rhodesiei de nord, potrivit căreia la 24 octombrie aceasta va deveni stat independent, sub denumirea de Republica Zambia.

VIENA. Revista „Spiegel” din 14 octombrie a fost confiscată în Austria în urma cererii fostului ministru vest-german Franz Josef Strauss. Legislația austriacă prevede confiscarea unei publicații dacă o persoană se consideră jignită fără motiv. Revista confiscată conține un articol despre activitatea lui F. J. Strauss.

ATENA. După ce uzina de transformare a apei de mare în apă potabilă construită în insula Symi a dat rezultate bune, guvernul grec a alocat 5 milioane de drahme pentru construcția unor uzine asemănătoare în alte 5 insule din Grecia. Noile uzine vor fi construite în insule complet lipsite de apă potabilă.

MOSCOVA. Cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui Mihail Lermontov, în Uniunea Sovietică, au avut loc numeroase manifestări. Peste 50 de teatre de dramă și muzicale au prezentat piesele lui Lermontov sau spectacole inspirate din operele acestuia. Din partea Uniunii Scriitorilor din România, la festivitățile Lermontov participă poetul Aurel Rău.

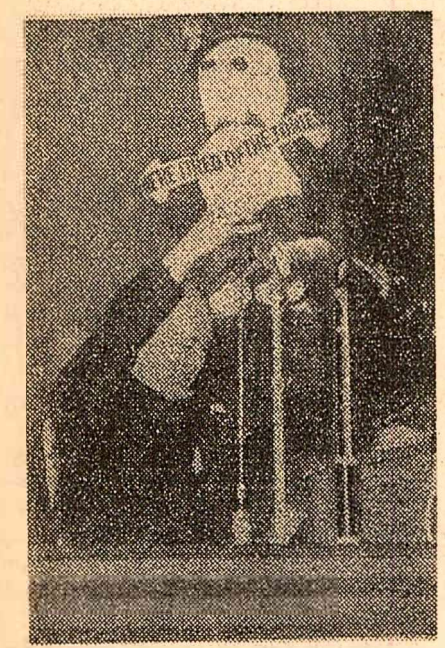
CAIRO. Etiopia va reprezenta interesele Ambasadei R.A.U. la Leopoldville pînă ce vor fi restabilite relațiile diplomatice normale dintre R.A.U. și Congo.

ADEN. În Aden au început alegerile pentru desemnarea membrilor Consiliului legislativ. Cu acest prilej

urmează să fie aleși 16 deputați, ceilalți 6 fiind numiți de înaltul comisar englez. Potrivit regulamentului elaborat de autoritățile engleze, numai 8 000 de alegători, ceea ce reprezintă o mică parte din populația Adenului, au avut dreptul să se prezinte la actualele alegeri.

Ziarul vest-german „Frankfurter Allgemeine” publică această fotografie, însoțind-o de explicația că turentul de oameni care se refugiază din colonia portugheză Mozambic la Tangaica s-a ridicat în ultimele zile la aproape 5 000 de persoane

Liderul laburist Harold Wilson la mingul din ajunul alegerilor

Corespondență telefonică

Festivitățile de la Bizerta

În Tunisia au avut loc joi festivități prilejuate de aniversarea evacuării bazei militare de la Bizerta. La marele miting de la Bizerta a luat cuvîntul președintele Burghiba, care a reamintit că evacuarea bazei din acest oraș a fost rezultatul sacrificiilor și luptei poporului tunisian pentru libertate, împotriva colonialismului. Președintele a subliniat că „Tunisia este gata să colaboreze cu toate țările prietene, inclusiv cu Franța. Cu prilejul festivităților în Tunisia au sosit, în calitate de invitați ai președintelui republicii, președintele Modibo Keita (Mali), președintele Mauritaniei, Moktar Daddah, și alte personalități din țările vecine. Dintre invitați a lipsit doar regele Marocului, Hassan II.

Vizita oficială la Tunis a regelui Marocului trebuia să înceapă la 9 octombrie, dar, potrivit unui comunicat difuzat la Tunis și confirmat la Rabat, „de comun acord” și pe motiv că „o serie de obligații îl rețin pe suveran în capitala Marocului”, vizita a fost amînată. Astfel, pentru a doua oară, regele Hassan II a renunțat să plece la Tunis.

După cum scrie „Jeune Afrique”, autoritățile tunisene sperau ca înființarea dintre Hassan II și Moktar Daddah va duce la reducerea incordării dintre Maroc și Mauritania ca urmare a pretențiilor teritoriale ale autorităților din la Rabat față de Mauritania. După cum se știe, Tunisia a fost „printre primele țări care acum 4 ani au recunoscut Mauritania și chiar și-a manifestat nemulțumirea pentru că Marocul a refuzat să facă același lucru.

Constanțin BENGHA Alger, 16 octombrie.

Corespondență din Atena

Convorbirile mediatorului O. N. U.

Începînd de miercuri la prînz, activitatea diplomatică în jurul problemei cipriote s-a deplasat din nou pentru câteva zile la Atena, prin sosirea mediatorului N.U.U. pentru Cipru, diplomatul ecuadorian Galo Plaza. Acesta este activitatea va continua și după plecarea lui la Londra (care are loc astăzi), deoarece tot astăzi — simbătă — sosește la Atena Kipriani, ministrul de externe al Ciprului, pentru noi convorbiri cu guvernul grec. Deși Plaza nu a adus — după cum constată presa greacă — vreo plan elaborat, declarațiile sale de pînă acum se caracterizează printr-o notă de optimism. Între altele, el a spus, după convorbirile pe care le-a avut la Ankara și Nicosia, că „pozițiile nu mai sînt înghețate” și că există de ambele părți dorința de a rezolva problema. Dar Plaza nu s-a referit la vreo soluție în acest sens.

În cercurile diplomatice grecești se consideră, după cum scrie ziarul guvernamental „Elefteria”, că optimismul lui Plaza „are scopul de a crea un climat favorabil pentru convorbirile în curs”. Și după întrevierile sale cu premierul Papandreu și cu ministrul de externe Kostopoulos, Plaza a declarat că ele au fost constructive.

Cu toate acestea, observații politice de aici consideră însă că în fața misiunii sale se află o serie de greutăți. Astfel, „Elefteria” este de părere că găsirea unei soluții care să întunească acordul tuturor părților nu va putea fi recăzută dacă Turcia își va menține teza că soluția problemei cipriote trebuie să prevadă un stat federativ.

Referindu-se la noua etapă a activității diplomatice în jurul problemei cipriote, „Messemvrini”, ziar care ogîndește părțile opoziției de dreapta afirmă că „fără o compoziție nu așteaptă rezultate spectaculoase.”

La înfundul său „Kathimerini”, oficios al partidului conservator E.R.E., susține că pînă la începutul lui decembrie nu trebuie să se aștepte evoluții impresionante în problema Ciprului. Ziarul se referă la faptul că Plaza fusese a declarat că este în perioada „de audiere a părților interesate” și că va supune probabil raportul său secretarului general al O.N.U. spre sfîrșitul lui noiembrie sau chiar începutul lui decembrie.

În cercurile politice din Atena se emite totodată părerea că sprijinul acordat de Conferința de la Cairo a țărilor neangajate poziției guvernului cipriot nu va putea să nu influențeze acțiunile politice și diplomatice viitoare în jurul problemei Ciprului. „Chiar dacă hotărîrea Conferinței de la Cairo nu are forță executivă, subliniază ziarul „Elefteria”, rezoluția sa în favoarea independenței totale a Ciprului va exercita o influență morală colosală.”

Se reamintesc totodată faptul că președintele Makarios, în cuvîntările rostite la conferința de la Cairo, a declarat că „de la cucerirea independenței, Republica Cipru a cădat cu asiduitate sub umbră o politică de neangajare, dar ea este supusă unor teribile presiuni pentru a o forța să se înroleze în blocuri”.

AI. GHEORGHIU